

Argonautika 1

- [1] ἀρχόμενος σέο, φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
beginnend deiner, alt geborenen
- [2] μνήσομαι, οἷ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
die an und durch
- [3] Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Περίαιο
dunkel blauen
- [4] χρύσειον μετὰ κῶας ἐϋζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.
golden mit wohl gerüstet
- [5] τοίην γὰρ Περίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
solche denn dass ihn später
- [6] μοῖρα μένει στυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
verhasste, dieses wen auch immer
- [7] δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίησι δαμῆναι.
aus dem Volk ein schuhig, unter
- [8] δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τέλην κατὰ βάξιν ἰήσων
lange aber nicht danach deine gemäß
- [9] χειμερίοιο ῥέεθρα κιῶν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
des winterlichen gehend durch
- [10] ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
das eine zwar unter das andere aber unten
- [11] κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
am Ort fest gehalten werdend
- [12] ἔκετο δ' ἐς Περίην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
aber zu nahe bei begegnen werdend
- [13] εἰλαπίνης, ἦν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
welche und anderen
- [14] ῥέξε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
aber Pelasgischen nicht
- [15] αἶψα δὲ τόνγ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καὶ οἱ ἄεθλον
sogleich aber ihn eben gesehen habend und ihm
- [16] ἔντυε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὅφρ' ἐνὶ πόντῳ
viel Kummer habenden, damit im

[17] ἤε καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσει.
 oder auch bei Fremden mit

[18] νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰδοῖ
 zwar nun ihm früher

[19] Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησιν.

[20] νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὐνομα μυθησαίμην
 jetzt aber wohl ich auch und

[21] ἥρώων, δολιχῆς τε πόρους ἀλός, ὅσσα τ' ἔρρεξαν
 der langen auch wie viel auch

[22] πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν αἰδοῖς.
 umher irrend· aber

[23] πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτὴ
 zuerst nun den ja einst sie selbst

[24] Καλλιόπη Θρήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
 thrakisch beischlafen worden

[25] Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιπληίδος ἄγχι τεκέσθαι
 nahe

[26] αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
 aber den eben unermüdliche

[27] θέλξει αἰοδάων ἐνοπῇ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
 auch

[28] φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
 aber wilde, jener noch

[29] ἀκτῆς Θρηικίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
 auf blühend

[30] ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὃ γ' ἐπιπρὸ
 der Reihe nach eng gereiht, welche der eben nach vorn

[31] θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
 verzaubert werdende aus Pierien.

[32] Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἐῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
 zwar eben solchen der eigenen

[33] Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
 gehorcht habend

[34] δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
in Pieria Bistonischen herrschend.

[35] ἤλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδόν, ὃν ῥα Κομήτης
aber nahe, den ja

[36] γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
wirbel reichen auf

[37] Πειρεσιᾶς ὄρεος Φυλλήιου ἀγχόθι ναίων,
Phyllischen nahe wohnend,

[38] ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεύς
dort zwar auch groß und göttlich

[39] ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
beide von weitem in gehend.

[40] Λάρισαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπῶν Πολύφημος ἵκανεν
aber auf zu diesen verlassen habend

[41] Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
der zuvor zwar der sehr starken

[42] ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπὶ θωρήσσοντο,
als auf

[43] ὁπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη
jünger damals wiederum es ihn schon

[44] γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήιος, ὥς τὸ πάρος περ.
aber noch kriegs mutig, wie das Früher eben.

[45] οὐδὲ μὲν Ἰφικλος Φυλάκῃ ἐνὶ δερὸν ἔλειπτο,
auch nicht zwar darin lange

[46] μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν
denn

[47] Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακίδα· τῆς μιν ἀνώγει
Phylakeische· deren ihn

[48] πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
und

[49] οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμητος ἐυρρήνεσσιν ἀνάσσω
auch nicht mit breiten Gassen herrschend

[50] μίμνεν ὑπὸ σκοπῇν ὄρεος Χαλκωδονίῳ.
unter Chalkodonischen.

[51] οὐδ' Ἀλόπη μίμνον πολυλήιοι Ἑρμείῳ
auch nicht viel Getreide reiche

[52] υἷες εὖ δεδαῶτε δόλους, Ἑρῆτος καὶ Ἐχίων,
gut gelernt habend und

[53] τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
zu diesen aber darauf dritter ziehend Seienden

[54] Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο ῥοῆσιν
und den zwar an

[55] Μυρμιδόνης· κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·
phthiatische

[56] τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.
die beiden aber wiederum

[57] ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτώνῃ Κόρωνος
aber reiche verlassen habend

[58] Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
edel zwar, des Eigenen aber nicht besser.

[59] Καινέα γὰρ ζῶν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιοῖ
denn lebend doch noch

[60] Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἷος ἀπ' ἄλλων
zugrunde gehen als sie allein

[61] ἦλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες
die aber wiederum an gestürmt worden

[62] οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
weder ihn weiter noch

[63] ἀλλ' ἄρρηκτος ἄκαμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης,
sondern unzerreiβbar unbeugsam unten hin

[64] θεινόμενος στιβαρῆσι κατὰ γῆν ἐλάτῃσιν.
geschlagen werdend mit kräftigen niederprasselnd

[65] ἦλυθε δ' αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
aber wiederum Titaresischer, den über

[66] Λητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·

[67] ἥδ' ἐ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
und auch nahe aber

[68] Ξυνιά|δος Κτιμέ|νην Δολο|πήδα ναιετά|ασκεν.
Dolopische

[69] καὶ μὴν Ἄκτωρ υἷα Με|νοίτιον ἐξ Ὀπό|εντος
und gewiss aus

[70] ὤρσεν, ἀ|ριστή|εσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέ|οιτο.
mit damit

[71] εἶπετο δ' Εὐρυτί|ων τε καὶ ἀλκή|εις Ἐρυβώτης,
aber und auch stark

[72] οὐίς ὁ μὲν Τελέ|οντος, ὁ δ' Ἴρου Ἀκτορί|δαο.
zwar aber

[73] ἦτοι ὁ μὲν Τελέ|οντος ἐ|υκλει|ῆς Ἐρυβώτης,
freilich zwar ruhmreich

[74] Ἴρου δ' Εὐρυτί|ων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν Ὀιλεός,
aber mit auch dritter

[75] ἔξοχος ἡνορέ|ην καὶ ἐπαί|ξαι μετό|πισθεν
ausgezeichnet und von hinten

[76] εὖ δεδα|ώς δῆ|οισιν, ὃ τε κλί|νωσι φά|λαγγας.
gut kundig seiend wenn

[77] αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοί|ης Κάν|θος κίε, τόν ῥα Κά|νηθος
aber von ja

[78] πέμπεν Ἀβαντιά|δης λελι|ημένον· οὐ μὲν ἔ|μελλεν
verlangt habend nicht zwar

[79] νοστή|σειν Κή|ρινθον ὑ|πότροπος· αἰσα γὰρ ἦεν
heimkehrend denn

[80] αὐτὸν ὁμῶς Μό|ψον τε δα|ήμονα μαντοσου|νάων
gleichermaßen und kundig

[81] πλαγχθέν|τας Λιβύ|ης ἐνὶ πείρασι δηω|θήναι,
umhergetrieben worden in

[82] ὥς οὐκ ἀνθρώ|ποισι κακὸν μῆ|κιστον ἐπαυρεῖν,
sodass nicht größtes

[83] ὁπότε κάκεί|νους Λιβύ|ῃ ἔνι ταρχύ|σαντο,
als und jene in

[84] τόσσον ἐκὰς Κόλ|χων, ὅσ|σον τέ περ ἠελί|οιο
so weit fern wie weit doch gerade

[85] μεσση|γὺς δύσι|ές τε καὶ|άντολαὶ|εἰσορό|ωνται.
mittig und auch

[86] τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ|Κλυτί|ος τε καὶ|Ίφιτος|ἡγερέ|θοντο,
aber nun zu und auch

[87] Οἰχαλί|ης ἐπί|ουροι, ἀ|πηνέος|Εὐρύτου|υῖες,
des strengen

[88] Εὐρύτου, ὧ|πῶρε|τόξον Ἑ|κηβόλος· οὐδ' ἀπό|νητο|
dem auch nicht unverdient

[89] δωτί|νης· αὐτῷ γὰρ ἐ|κὼν ἐρί|δηνε δο|τῆρι.
ihm denn freiwillig

[90] τοῖσι δ' ἐπ' |Αἰακί|δαι μετε|κίαθον· οὐ μὲν ἅμ' ἅμφω,
zu diesen aber dazu nicht zwar zugleich

[91] οὐδ' ὁμό|θεν· νό|σφιν γὰρ ἀ|λευάμε|νοι κατέ|νασθεν|
auch nicht vom selben Ort· getrennt denn fernhaltend seiend

[92] Αἰγί|νης, ὅτε Φῶ|κον ἀ|δελφεὸν|ἐξενά|ριξαν|
als

[93] ἀφραδί|η. Τελα|μῶν μὲν ἐν|Ἀτθίδι|νάσσατο|νήσω·
zwar in attischer

[94] Πηλεὺς δὲ Φθί|η ἐνὶ|δῶματα|ναῖε λι|ασθείς·
aber in entsühnt worden.

[95] τοῖς δ' ἐπὶ|Κεκροπί|ηθεν ἀ|ρήιος|ἦλυθε|Βούτης,
jenen aber hinzu aus Kekropia kriegsmutig

[96] παῖς ἀγα|θοῦ Τελέ|οντος, ἐ|υμμελί|ης τε Φά|ληρος·
des guten speer geübten und

[97] Ἄλκων μιν προέ|ηκε πα|τῆρ ἐός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους|
ihn sein eigener· nicht zwar noch andere

[98] γήραος υῖας ἔ|χεν βιό|τοιοῦ τε|κηδεμο|νήας·
und

[99] ἀλλά ἐ|τηλύγε|τόν περ ὁμῶς καὶ|μοῦνον ἐ|όντα|
aber ihn lieb gehabt doch dennoch auch allein seiend

[100] πέμπεν, ἵνα|θρασέ|εσσι με|ταπρέποι|ἡρώ|εσσιν·
damit den Kühnen

[101] Θησέα δ' ,ὃς περὶ|πάντας Ἑ|ρεχθεΐ|δας ἐκέ|καστο,
aber ,der über alle

- [102] Ταινάρ|ιην ἀ|δηλος ὑ|πὸ χθόνα|δεσμός|ἔ|ρυκεν,
Tainarische verderblich unter
- [103] Πειρίθω|ἐσπόμε|νον κοι|νήν ὁδόν· ἧ|τέ κεν|ἄμφω|
folgend seiend gemeinsamen wahrlich und wohl
- [104] ῥή|τερον καμά|τοιο τέ|λος πάν|τεσσιν|ἔ|θεντο.
leichter allen
- [105] Τίφω|ς δ' Ἀγνιά|δης Σι|φαέα|κάλλιπε|δῆμον|
aber siphäische
- [106] Θεσπιέ|ων, ἐ|σθλός μὲν ὁ|ρινόμε|νον προδα|ῖναι|
tüchtig zwar aufwogend seiend
- [107] κύμ' ἀλός|εὐρείης, ἐ|σθλός δ' ἀνέ|μοιο θυ|έλλας|
weit gedehnten, tüchtig aber
- [108] καὶ πλόον|ῆελίω|τε καὶ|ἀστέρι|τεκμή|ρασθαι.
und und auch
- [109] αὐτή|μιν Τρι|τωνὶς ἀ|ριστήων|ἐς ὀ|μίλον|
sie selbst ihn in
- [110] ὤρσεν Ἀ|θηναίη, μετὰ|δ' ἤλυθεν|ἐλδομέ|νοισιν.
mit aber zu Begehrenden.
- [111] αὐτή|γὰρ καὶ|νῆα θο|ήν κάμε·|σὺν δέ οἱ|Ἄργος|
sie selbst denn auch schnell mit aber ihm
- [112] τεῦξεν Ἀ|ρεστορί|δης κεί|νης ὑπο|θημοσύ|νησιν.
jener
- [113] τῷ καὶ|πασά|ων προφε|ρεστάτη|ἔπλετο|νηῶν,
so auch aller hervorragendste
- [114] ὅσαι ὑπ'|εἰρεσί|ησιν ἐ|πειρή|σαντο θα|λάσσης.
so viele unter
- [115] Φλίας|δ' αὖτ' ἐπὶ|τοῖσιν Ἀ|ραιθυρέ|ηθεν ἵ|κανεν,
aber wieder hinzu zu diesen aus Aräthyra
- [116] ἐνθ' ἄφ|νειδός|ἐ|ναιε Δι|ωνύ|σοιο ἔ|κητι,
dort reich um willen,
- [117] πατὴρ|ὸς οὗ, πη|γῇσιν ἐ|φέστιος|ἄσω|ποῖο.
des eigenen, ansässig
- [118] Ἀργόθεν|αὖ Ταλα|ῶς καὶ Ἀ|ρήιος,|υἷε Βί|αντος,
aus Argos wiederum und υἷε Βίαντος,

[119] ἦλυθον ἰφθιμός τε Λεώδοκος, οὗς τέκε Πηρῶ
 kräftiger und welche beide

[120] Νηληϊς τῆς δ' ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
 neleische deren aber um schwere

[121] Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
 in

[122] οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἥρα κλῆος
 auch nicht zwar auch nicht des stark gesinnten

[123] πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίζαι.
 begehrenden

[124] ἀλλ' ἐπεὶ ἄιε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
 aber als der sich sammelnden

[125] νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίδης Λυρκήιον Ἄργος ἀμείψας
 geradewegs von lyrkeisch übersritten habend

[126] τὴν ὁδόν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὃς ῥ' ἐνὶ βήσσης
 worauf lebend welcher ja in

[127] φέρβετο Λαμπείδης, Ἐρυμάνθιον ἄμ μέγα τίφος,
 erymanthisch an großes

[128] τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
 zwar in ersten

[129] δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων.
 gebunden werdend der großen

[130] αὐτὸς δ' ἢ ἰότητι παρὲκ νόον Εὐρυσθῆος
 selbst aber in seinem gegen

[131] ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὁπάων,
 mit auch ihm edler

[132] πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
 und und

[133] τῷ δ' ἐπὶ δὴ θεῖοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
 aber hinzu gewiss des göttlichen

[134] Ναύπλιος. ἦ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο.
 ja denn

[135] Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
 wieder wohl zwar seiend

- [136] Προΐτου | Ναυπλιάδαο· | Ποσειδάωνι | δὲ | κούρη·
aber
- [137] πρίν ποτ' | Ἀμυμώνῃ | Δαναΐς τέκεν | εὐνῇ | θεῖσα
einst einmal Danaide beim Bett gelegen worden
- [138] Ναύπλιον, | δὲ περὶ | πάντας ἐκαίνυτο | ναυτιλίῃσιν.
der über alle
- [139] Ἰδμῶν | δ' ὅσταντι | οὗς μετεκίαθεν, | ὅσσοι ἔναιον
aber als Letzter so viele
- [140] Ἄργος, ἐπεὶ | δεδαῶς | τὸν ἐὸν | μόρον | οἶωνοῖσιν
weil gelernt habend den eigenen
- [141] ἦι, | μὴ οἱ | δῆμος ἐυκλείῃς | ἀγασαίτο.
damit nicht ihm
- [142] οὐ μὲν ὃ | γ' ἦεν Ἄβαντος | ἐτήτυμον, | ἀλλὰ μιν | αὐτὸς
nicht zwar der ja wahrhaft, sondern ihn selbst
- [143] γείνατο | κυδαλίμοις | ἐναρίθμιον | Αἰολίδησιν
den glanzvollen mit eingereiht
- [144] Λητοῖδης· | αὐτὸς δὲ | θειοπροπίας | ἐδίδαξεν
selbst aber
- [145] οἶωνούς τ' | ἀλέγειν | ἡδ' ἔμπυρα | σήματ' ἰδέσθαι.
und und
- [146] καὶ μὴν | Αἰτωλὶς κρατερὸν | Πολυδεύκεα | Λήδη
auch gewiss aitolische starken
- [147] Κάστορά τ' | ὠκυπόδων ὥρσεν | δεδαημένον | ἵππων
und schnellfüßiger kundig geworden
- [148] Σπάρτηθεν· | τοὺς δ' ἤγε | δόμοις ἐνι | Τυνδαρέοιο
aus Sparta· jene aber in
- [149] τηλυγέτους ὧδ' ἑνὶ | μιῇ τέκεν· | οὐδ' ἀπίθησεν
zart geborene einer auch nicht
- [150] νισσομένους· | Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια | μῆδετο | λέκτρων.
den Ziehenden· denn angemessene
- [151] οἳ τ' Ἀφαρητιάδαι | Λυγχεὺς καὶ ὑπέρβιος | Ἴδας
die auch und über gewaltig
- [152] Ἀρήνηθεν ἔβαν, | μεγάλην περιθαρσέες | ἀλκῇ
aus Arène mit großer überaus kühn

[153] ἀμφοτέροι· Λυγ· κεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
beide· aber auch schärfsten

[154] ὁμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
wenn wirklich doch jene

[155] ῥηιδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
leicht auch unten unter hin

[156] σὺν δὲ Περικλύμενος Νηληϊός ῥ' ἔρτο νέεσθαι,
mit aber Neleisch

[157] πρεσβύτερος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
ältester so viele

[158] Νηληϊός θεϊοιο· Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
göttlichen· aber ihm

[159] ὥκεν ἀπειρεσίην ἡδ' ὅτι κεν ἀρήσαιο
unermessliche und was auch immer wohl

[160] μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
kämpfend, das in

[161] καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
auch gewiss und aus Arkadien,

[162] οἱ Τεγέην καὶ κλήρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
die und Aphidanteisch

[163] οὗε δύο Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' ἰοῦσιν
zwei dritter doch zwar den Gehenden

[164] Ἀγκαῖος, τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπεν,
den zwar ja

[165] τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
von diesen beide Verwandter älter geboren. aber er zwar schon

[166] γηράσκοντ' Ἀλεὼν λίπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
alt werdenden inmitten der damit

[167] παῖδα δ' ἑὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν.
aber eigenen den seinen

[168] βῆ δ' ὅγε Μαιναλίδης ἄρκτου δέρος, ἀμφιτόμῳ τε
aber der da der Mainalischen dörers, doppelt schneidend und

[169] δεξιτερῇ πάλῳν πέλεκυν μέγαν· ξντεα γάρ οἱ
schwingend große. denn ihm

[170] πατροπάτῳρ Ἀλεῖδς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλῖῃ,
im tiefsten

[171] αἶ κέν πῶς ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
wenn wohl irgendwie noch auch ihn

[172] βῆ δὲ καὶ Ἀυγείης, ὃν δὴ φάτις Ἡελίοιο
aber auch den ja

[173] ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὃ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
den Eleanischen aber er ja

[174] ὀλβῷ κυδιόων· μέγα δ' ἔτετο Κολχίδα γαῖαν
sich rühmend· sehr aber kolchische

[175] αὐτόν τ' Αἰήτην ιδέειν σημάντορα Κόλχων.
selbst und

[176] Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Ὑπερασίου υἱὲς
aber und

[177] Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιίδος, ἣν ποτε Πέλλης
welche einst

[178] πατροπάτῳρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν Αἰγιάλοιο.
auf

[179] Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Εὐφημος ἔικανεν,
wiederum zu diesen verlassend

[180] τὸν ῥα Ποσειδάωνι ποδῶκη έστατον ἄλλων
den ja fuß schnellsten der anderen

[181] Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κόρην.
groß starken

[182] κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
jener auch auf grau schimmernden

[183] οἶδατος, οὐδὲ θεοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
auch nicht schnelle sondern so weit Spitzen

[184] ἔχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
benetzt werdend durch nässten

[185] καὶ δ' ἄλλῳ δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἔκοντο·
auch doch andere beiden zwei

[186] ἦτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἀγαυοῦ Μιλήτοιο
freilich der zwar des edlen

[187] νοσφί|σθεις Ἐρ|γῖνος, ὁ δ' Ἰμ|βρασί|ης ἔδος Ἰ|Ηρης,
beraubt worden der aber Imbrasi schen

[188] παρ|θενί|ην, Ἀγ|καῖος ὑ|πέρβιος· ἴστορε δ' ἄμ|φω
jungfräulichen, über mächtig· aber beide

[189] ἡμὲν ναυ|τιλί|ης ἡδ' ἄρ|εος εὐ|χετό|ωντο.
sowohl als auch

[190] Οἶνε|ί|δης δ' ἐπὶ τοῖ|σιν ἀ|φορμη|θεις Καλυ|δῶνος
aber zu diesen auf gebrochen

[191] ἀλκί|εις Μελέ|αγρος ἀ|νήλυθε, Λαοκό|ων τε,
tapferer und,

[192] Λαοκό|ων Οἶν|ηρος ἀ|δελφεός, οὐ μὲν ἴ|ῆς γε
nicht zwar derselben doch

[193] μητέρ|ος· ἀλλά ἐ θῆ|σσα γυ|νὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἶνε|υς
sondern ihn den zwar ja

[194] ἦδη γηραλέ|ον κο|σμήτορα παιδός ἱ|αλλεν·
schon greisen

[195] ὥδ' ἔτι κουρί|ζων περι|θαρσέα δύνεν ὄ|μιλον
so noch unbärtig seiend sehr kühn

[196] ἡρώ|ων. τοῦ δ' οὐτιν' ὑ|πέρτερον ἄλλον ὀ|ίω,
von diesem aber keinen überlegenen anderen

[197] νόσφιν γ' Ἡρα|κλῆος, ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μοῦ|νον
abgesehen ja wenn auch noch allein

[198] αὖθι μέ|νων λυκά|βαντα με|τετράφη Αἰτω|λοῖσιν.
am Ort bleibend

[199] καὶ μὴν οἱ μῆ|τρως αὐ|τὴν ὁδόν, εὖ μὲν ἄ|κοντι,
und gewiß ihm selben gut zwar

[200] εὖ δὲ καὶ ἐν σταδί|ῃ δεδα|ημένος ἀντιφέ|ρεσθαι,
gut aber und in kundig geworden

[201] Θεστιά|δης Ἰφικλος ἐφωμά|ρτησε κι|όντι.
dem Gehenden.

[202] σὺν δὲ Πα|λαιμόνι|ος Λέρ|νου πάις Ὠλενί|οιο,
mit aber

[203] Λέρνου ἐπὶ κλη|σιν, γενε|ήν γε μὲν Ἠφαί|στοιο·
ja zwar

[204] τούνεκ' ἔην πόδα σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
darum wegen lahmt· aber nicht wohl jemand

[205] ἠγορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μετὰ ρίθμιος ἦεν
und welcher auch mit eingereiht

[206] πᾶσιν ἀριστήεσσιν, ἰήσονται κῦδος ἀέξων.
allen vermehrend.

[207] ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἴφιτος Ὀρνυτίδαο
aus aber ja

[208] Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε παροιθεν,
entsprossen seiend· aber ihm früher,

[209] ἦμος ἔβη Πυθώδε θεοπροπίας ἐρεείνων
als nach Pytho forschend

[210] ναυτιλίας· τόθι γάρ μιν ἐοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
dort denn ihn den eigenen

[211] Ζήτης αὖ Κάλαις τε Βορήιοι υἷες ἵκοντο,
wiederum und boreische

[212] οὓς ποτ' ἔρεχθηῖς Βορέη τέκεν Ὠρεΐθυια
welche einst erechtheisch

[213] ἔσχατι ἧ Θρήκης δυσχειμέρου· ἔνθ' ἄρα τήν γε
des schwer winterlichen· dort ja die eben

[214] Θρηίκιος Βορέης ἀνέρεψατο Κεκροπίηθεν
thakisch aus Kekropia

[215] ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσιν.
vor weg in wirbelnd.

[216] καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
und sie führend von fern, sarpedonische wo

[217] κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
neben

[218] λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
mit Weidenruten rings um verhüllend.

[219] τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς
die beiden zwar auf den äußersten zu beiden Seiten finstere

[220] σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
empor gehoben werdenden sehr

[221] χρυσαῖαις φολίδεσσι δι' αὐγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
mit goldenen durch scheinende· um aber

[222] κράτος ἐξ ὑπάτοι καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
aus dem obersten und hier und dort

[223] κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοῇσιν ἔθειραι.
dunkel blau mit

[224] οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάρις μενέαιεν Ἀκάστος
auch nicht zwar auch nicht seines selbst

[225] ἰφθίμου Πελίῳ δόμοις ἔνι πατρὸς ἐῆος
des kräftigen in drin eigenen

[226] μιμνάζειν, Ἄργος τε θεῶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
und Unterarbeiter

[227] ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὀμίλῳ.
aber doch auch die beiden

[228] τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγερέθοντο.
so viele eben

[229] τοὺς μὲν ἀριστῆας Μινύας περιναϊετάοντες
die zwar rings um wohnend

[230] κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύῳ θυγατρῶν
sehr alle, weil

[231] οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
die meisten und besten von

[232] ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
so aber auch ihn

[233] Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.
minyischen entsprossen seiend.

[234] αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
aber als bereit gestellte alle

[235] ὅσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
was auch ja gerüstete innen

[236] εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἅλα ναυτίλῃσθαι,
sobald auch über

[237] δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἄκται
ja dann mit durch wo ja

[238] κλείον|ται Παγα|σαὶ Μα|γνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν|
magnesische· um aber

[239] πληθὺς|σπερχομέ|νων ἄμυ|δης θέν· οἱ δὲ φα|εινοὶ|
der Eilenden zusammen die aber glänzenden

[240] ἀστέρες|ὥς νεφέ|εσσι με|τέπρεπον· ὥδε δ' ἔ|καστος|
wie so aber jeder

[241] ἔννεπεν|εἰσορό|ων σὺν τεύχε|σιν αἴσ|σοντας·|
hinschauend mit sausende·

[242] 'Ζεῦ ἄνα, τίς Πελί|αο νό|ος; πόθι τόσσον ὄ|μιλον|
was für wo so großen

[243] ἥρώ|ων γαί|ης Πανα|χαιδος ἔκτοθι|βάλλει;|
all achaischen außerhalb

[244] αὐτῇ|μάρ κε δό|μους ὅλο|ῶ πυρὶ δηώ|σειαν|
selben Tages wohl mit verderblichem

[245] Αἰή|τεω, ὅτε μή σφιν ἐ|κὼν δέρος ἐγγυα|λίξη·|
wenn nicht ihnen freiwillig

[246] ἀλλ' οὐ|φυκτὰ κέ|λευθα, πό|νος δ' ἄ|πρηκτος ἰ|οῦσιν·'|
aber nicht fliehbare aber un erfolgreich den Gehenden·'

[247] ὥς φάσαν|ἔνθα καὶ ἔνθα κα|τὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυ|ναῖκες|
so hier und dort durch die aber

[248] πολλὰ μάλ'|ἄθανά|τοισιν ἐς αἰθέ|ρα χεῖρας ἄ|ειρον,|
viel gar in

[249] εὐχόμε|ναι νό|στοιο τέ|λος θυ|μηδὲς ὁ|πάσσαι·|
betend herz freudiges

[250] ἄλλη|δ' εἰς ἐτέ|ρην ὅλο|φύρετο δακρυχέ|ουσα·|
eine andere aber zu der anderen tränen fließend·

[251] 'δειλὴ|Ἀλκιμέ|δη, καὶ σοὶ κακὸν|ὀψέ περ ἔμ|πης|
'armselige auch dir Übel spät zwar dennoch

[252] ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέ|λεσσας ἐπ' ἀγλαί|ῃ βιό|τοιο·|
und nicht in bezug auf

[253] Αἴσων|αὖ μέγα δὴ τι δυ|σάμμορος· ἦ τέ οἱ ἦ|εν|
wiederum sehr eben etwas un glücklich. wahrlich und ihm

[254] βέλτερον, εἰ τὸ πά|ροιθεν ἐνὶ κτερέ|εσσι ἐ|λυσθείς|
besser, wenn das früher in gelöst worden

[255] νειόθι | γαίης | κείτο, κα | κῶν | ἔτι | νῆις | ἀ | ἐθλων.
 unten noch un kundig

[256] ὥς | ὄφε | λεν | καὶ | Φρίξον, ὅτ' | ὤλετο | παρθένος | Ἑλλη,
 ach wäre auch als

[257] κύμα | μέ | λαν | κρι | ῶ | ἅμ' | ἐ | πικλύσαι· | ἀλλὰ καὶ | αὐδὴν |
 schwarz samt aber auch

[258] ἀνδρομέ | ην | προέ | ηκε | κα | κὸν | τέρας, ὥς | κεν | ἀ | νίας |
 menschen liche übles sodass wohl

[259] Ἀλκιμέ | δη | μετό | πισθε | καὶ | ἄλγεα | μυρία | θείη· |
 später auch un zählige

[260] αἱ μὲν ἄρ' | ὥς | ἀγό | ρευον | ἐ | πὶ | προμο | λῆσι | κι | όντων·
 die zwar eben so bei der Gehenden.

[261] ἦδη | δε | δμῶ | ἐς | τε | πο | λεῖς | δμω | αἱ | τ' | ἀγέ | ροντο·
 schon aber und viele und

[262] μήτηρ | δ' | ἀμφ' | αὐ | τὸν | βεβο | λημένη· | ὅξυ δ' | ἐ | κάστην |
 aber um ihn geworfen habend. scharf aber jede

[263] δύνεν ἄ | χος· | σὺν | δε | σφι | πα | τήρ | ὄλο | ῶ | ὑπὸ | γήραι |
 mit aber ihnen verderblichen unter

[264] ἐντυπὰς | ἐν | λεχέ | εσσι | κα | λυψάμε | νος | γοά | ασκεν·
 stoßweise in sich bedeckt habend

[265] αὐτὰρ ὁ | τῶν μὲν | ἔ | πειτα | κα | τεπρή | υνεν | ἀ | νίας |
 aber er der zwar dann

[266] θαρσύ | νων, | δμῶ | εσσι | δ' | ἀ | ρήια | τεύχε' | ἀ | εἰρην |
 ermutigend, aber Kriegs

[267] πέφραδεν· | οἱ δέ | τε | σῖγα | κα | τηφέες | ῆ | εἰ | ροντο·
 sie aber auch leise niedergeschlagen

[268] μήτηρ | δ' | ὥς | τὰ | πρῶτ' | ἐπε | χεύατο | πήχεε | παιδί, |
 aber wie die zuerst

[269] ὥς | ἔ | χε | το | κλαί | ουσ' | ἀδι | νώτερον, | ἥ | ὑτε | κούρη |
 so weinend stärker, wie

[270] οἰόθεν | ἀσπασί | ως | πολι | ῆν | τροφὸν | ἀμφιπε | σοῦσα |
 verlassen freudig grau haarige sich herum stürzend

[271] μύρεται, | ἧ | οὐκ | εἰσὶν | ἔ | τ' | ἄλλοι | κηδεμο | νῆες, |
 bei der nicht noch andere

- [272] ἀλλ' ὑπὸ μητρὶ|ῇ βίον βαρὺν ἡγή|λάζει·
aber unter schwer
- [273] καὶ ἐ νεί|ον πολέ|εσσιν ὀ|νειδέσιν ἐ|στυφέ|λιξεν,
und sie kürzlich vielen
- [274] τῇ δέ τ' ὀ|δυρομέ|νῃ δέδε|ται κέαρ ἐνδοθεν ἄ|τῃ,
ihr aber auch wehklagend innen
- [275] οὐδ' ἔ|χει ἐκφλύ|ξαι τόσ|σον γόνον, ὅσ|σον ὀ|ρεχθεῖ·
auch nicht so viel wie viel
- [276] ὥς ἀδι|νὸν κλαί|εσκεν ἐ|ὸν παῖδ' ἀγκὰς ἔ|χουσα
so dicht eigenen im Arm haltend
- [277] Ἀλκιμέ|δῃ, καὶ τοῖ|ον ἔ|πος φάτο κηδοσύν|ησιν·
und solches
- [278] 'αἴθ' ὄφε|λον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐ|ξει πόντος ἄ|κουσα
'o wäre jenen als aus gesagt habenden
- [279] δειλὴ ἐ|γὼ Περί|αο κακὴν βασι|λῆος ἐ|φετμήν,
elend ich schlechten
- [280] αὐτίκ' ἀ|πὸ ψυχὴν μεθέ|μεν, κηδέων τε λα|θέσθαι,
sofort von auch
- [281] ὄφρ' αὐ|τός με τε|ῇσι φί|λαις ταρ|χύσας χερσίν,
damit du selbst mich deinen lieben
- [282] τέκνον ἐ|μόν· τὸ γάρ οἶ|ον ἔ|ην ἔτι λοιπὸν ἐ|έλδωρ
mein· das ja einzige noch übrig
- [283] ἐκ σέθεν, ἄ|λλα δὲ πάντα πά|λαι θρε|πτήρια πέσσω.
aus dir, andere aber alles lange
- [284] νῦν γε μὲν ἢ τὸ πά|ροιθεν Ἀχαιά|δεσσιν ἀ|γητῇ
jetzt aber zwar ich das früher bei Achaierinnen gefeierte
- [285] δμῶς ὅ|πως κενε|οῖσι λε|λείψομαι ἐν μεγά|ροιςιν,
dass leeren in
- [286] σεῖο πό|θῳ μινύ|θουσα δυσάμμορος, ὧς ἔ|πι πολλὴν
deiner schwindend unglücklich, dem auf große
- [287] ἀγλαί|ην καὶ κῦδος ἔ|χον πάρος, ὧς ἔ|πι μούνῳ
und habend früher, dem auf allein
- [288] μίτρη|ν πρῶτον ἔ|λυσσας καὶ ὕστατον· ἔξοχα γάρ μοι
zuerst und zuletzt. besonders denn mir

[289] Εἰλείθουα θεῖα πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.

[290] ὦ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
weh mir meiner das zwar auch nicht so viel wie, auch nicht im

[291] ὠσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.¹
ob mir Übel entronnen habend.¹

[292] ὥς ἢ γε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναικες
so sie eben seufzend die aber

[293] ἀμφίπολοι γοάσσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τὴν γε
nacheinander· aber er sie eben

[294] μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν·
mit milden tröstend

[295] μή μοι λευγαλέας ἐνὶβάλλεο, μήτερ, ἀνίας
'nicht mir elende

[296] ὥδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
so allzu, da nicht zwar

[297] δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
aber noch wohl auch auf

[298] πῆματα γάρ τ' ἀδῆλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν,
denn auch unsichtbare

[299] τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμπηξ
deren gemäß leidend doch dennoch

[300] τλήθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης,
aber

[301] ἦ δὲ θεοπροπίοισιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
und da sehr günstig

[302] ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
aber später eben

[303] ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκμηλος
aber du zwar jetzt hier mit ruhig

[304] μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίῃ πέλε νηί.
und nicht unziemlich

[305] κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κινόντι.¹
dorthin aber auch dem Gehenden.¹

[306] ἦ, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξώρτο νέεσθαι.
so, und er zwar weiter

[307] οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
wie aber aus rauch duftenden

[308] δῆλον ἀν' ἡγαθέην, ἢ ἐκ Κλάρον, ἢ ὅγε Πυθώ,
deutlich auf Heilig bezirk, oder oder der da

[309] ἢ Αὐκίην εὐρεῖαν, ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν,
oder weite, an

[310] τοῖος ἀνὰ πληθύν δῆμου κίεν· ὥρτο δ' αὐτὴν
so durch aber

[311] κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραῖη
der Rufenden zugleich. ihm aber greise

[312] Ἰφιάς Ἀρτέμιδος πολυήχου ἀρήτιρα,
stadt haltenden

[313] καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι
und ihn der rechten und nicht etwas

[314] ἔμπηξ ἱεμένη δύναιτο, προθέοντος ὀμίλου·
dennoch strebend vor drängenden

[315] ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρὰ κλιδόν, οἷα γεραῖη
aber sie zwar hier seitwärts, wie alt

[316] ὅποτερῶν, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλίεσθη.
der Jüngeren, er aber weit ab getrieben worden

[317] αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόληος ἐυδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
aber als ja wohl gebauten

[318] ἀκτὴν δ' ἵκανεν Παγασίδα, τῇ μιν ἐταῖροι
aber pagasäische, bei der ihn

[319] δειδέχατ', Ἀργῶν ἄμυδις παρὰ νηὶ μένοντες.
an der Argo zusammen neben wartend.

[320] στή δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἡγερέθοντο.
aber ja bei sie aber entgegen

[321] ἐς δ' ἐνόησαν Ἄκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόληος
da aber ebenso auch

[322] νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
abseits herab schleichende, aber gesehen habend

[323] πασσυδίῃ Πελίῳ παρὲκ νόον ἰθύοντας.
 ins Ganze gegen zuwider gehend.

[324] δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὦμους
 aber der zwar fuß lang

[325] Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
 schwarz· aber er schöne

[326] δίπλακα, τήν οἱ ὅπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
 die ihm

[327] ἀλλ' ἔμπηξ τῷ μὲν τε διεξερῆσθαι ἔκαστα
 aber dennoch die beiden zwar auch

[328] ἔσχετο· τοὺς δ' ἄγορήνδε συνεδριάσθαι ἄνωγεν.
 die aber zur Versammlung hin

[329] αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἥδ' ἐ καὶ ἰστῷ
 dort aber rollend auf und auch

[330] κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριόωντο.
 geneigt sehr dicht bei

[331] τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς ἐυφρονέων μετέειπεν·
 aber wohlgesinnt

[332] ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν
 'anderes zwar was alles auch

[333] πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰούσιν.
 alles denn gut gemäß den Gehenden.

[334] τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἔκκητι
 so dann nicht wohl lange dessen wegen

[335] ναυτιλίας, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
 wenn allein

[336] ἀλλά, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 aber, gemeinsam denn nach zurück hin,

[337] ξυναὶ δ' ἅμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι
 gemeinsame aber uns nach

[338] τούνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε
 deswegen jetzt den besten ohne Schonung gehandelt habend

[339] ὄρχαμον ἡμέων, ὧ κεν τὰ ἔκαστα μέλοιτο,
 dem wohl die jeweiligen

[340] νείκεα | συνθεσί|ας τε με|τὰ ξεί|νοισι βα|λέσθαι.
auch mit

[341] ὥς φάτο· | πάπτη|ναν δὲ νέ|οι θρασὺν | Ἡρα|κληῖα
so aber den draufgängerischen

[342] ἤμενον | ἐν μέσ|σοισι· μι|ῇ δέ ἐ|πάντες ἀ|υτῇ
sitzend in einer aber ihn

[343] σημαί|νειν ἐπέ|τελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, | ἔνθα περ | ἦστο,
der aber von da selbst, wo eben

[344] δεξιτε|ρὴν ἀνὰ | χεῖρα τα|νύσσατο | φώνη|σέν τε·
rechte empor auch·

[345] 'μήτις ἐ|μοὶ τόδε | κῦδος ὁ|παζέτω. | οὐ γὰρ ἐ|γώ γε
'niemand mir dieses nicht denn ich freilich

[346] πείσομαι· | ὥστε καὶ | ἄλλον | ἀ|ναστή|σεσθαι ἐ|ρύξω.
so dass auch einen anderen

[347] αὐτός, ὁ|τις ξυνά|γειρε, καὶ | ἀρχεῦ|οι ὁμά|δοιο.'
selbst, wer auch

[348] ἦ ῥα μέ|γα φρονέ|ων, ἐπὶ δ' ἥ|νεον, ὥς ἐκέ|λευεν
ja eben hoch denkend, darauf aber wie

[349] Ἡρακλέ|ης· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀ|ρήιος | ὤρνυτ' ἰ|ήσων
auf aber selbst kampf mutig

[350] γηθόσυ|νος, καὶ τοῖα λι|λαιομέ|νοισι ἀγό|ρευεν·
freudig, und solches den Begehrenden

[351] 'εἰ μὲν δὴ μοι | κῦδος ἐ|πιτρω|πάτε μέ|λεσθαι,
'wenn zwar eben mir

[352] μηκέτ' ἐ|πειθ', ὥς καὶ πρίν, ἐ|ρητύ|οιτο κέ|λευθα.
nicht mehr dann, wie auch vorher,

[353] νῦν γε μὲν ἤδη | Φοῖβον ἀ|ρεσσάμε|νοι θυέ|εσσιν
jetzt doch zwar schon versöhnt habend

[354] δαῖτ' ἐν|τυνώ|μεσθα πα|ρασχεδόν. | ὄφρα δ' ἴ|ωσιν
nahe bei. damit aber

[355] δμῶες ἐ|μοὶ σταθ|μῶν ση|μάντορες, | οἷσι μέ|μηλεν
mir denen

[356] δεῦρο βό|ας ἀγέ|ληθεν ἐὺ κρί|ναντας ἐ|λάσσαι,
hierher von der Herde gut ausgewählt habend

[357] τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἄλός, ὅπλα δὲ πάντα
so lange wohl hinein aber alle

[358] ἐνθέμενοι πεπάλαιχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.
hineingelegt habend gemäß

[359] τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίῳιο
indes aber wieder auch ufer nah

[360] θέομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χреίων ὑπέδεκτο
der mir

[361] σημανεῖν δείξειν τε πόρους ἄλός, εἴ κε θυηλαῖς
auch wenn wohl

[362] οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆι.
dessen von ihm wett kämpfend

[363] ἡ ῥά, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ' οἱ δ' ἐπανεῖσαν
ja eben, und ans zuerst sie aber

[364] πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἶματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
gehorchend· von aber schichten weise

[365] λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
glattem auf welches nicht

[366] κύμασι, χειμερίῃ δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμῃ.
winterlich aber schon lange

[367] νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
aber mit Stärke

[368] ἔξωσαν πᾶμπρωτον ἐυστρεφεῖ ξνδοθεν ὅπλῳ
zuerst wohl geflochtenem von innen

[369] τεινάμενοι ἐκάτερθεν, ἵν' εὖ ἄραροίατο γόμοφους
spannend beiderseits, damit gut

[370] δούρατα καὶ ῥοθήῳιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
und wider stehend.

[371] σκάπτων δ' αἶψα κατ' εὖρος ὅσον περιβάλλετο χώρον,
aber schnell über so viel

[372] ἡ δὲ κατὰ πρῶραν εἴσω ἄλός ὅσσάτιόν περ
und entlang hinein so weit nur eben

[373] ἐλκομένην χεῖρεσσιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.
gezogen werdend

[374] αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλότερον ἐξελάχαινον
immer aber weiter niedriger

[375] στεινὴς, ἐν δ' ὁλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
in aber geglättete

[376] τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
sie aber abwärts geneigt habend auf den ersten

[377] ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
so dass wohl gleitend durch jene

[378] ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
hoch aber ja hier und dort um gewendet habend

[379] πῆχυον προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
ell lang vorragend um

[380] τῶν δ' ἐναμμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
von diesen aber abwechselnd selbst beiderseits,

[381] στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφυς
auch zugleich und in aber ja

[382] βήσασθ', ἵν' ὀτρύνει νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
damit nach

[383] κεκλόμενος δ' ἦυσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
gerufen habend aber sehr groß· die aber

[384] ᾧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῆ στυφέλιξαν ἐρωῆ
mit schwer drückend ein mütig

[385] νειόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
von unten her aus darauf aber

[386] προπροβιζόμενοι· ἢ δ' ἔσπετο Πηλιὰς Ἀργῶ
vor vor drängend· sie aber pelionisch

[387] ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον ἀίσουντες·
schnell sehr· sie aber zu beiden Seiten vorschnellend.

[388] αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
die aber ja unter kräftigem

[389] τριβόμεναι περὶ δέ σφιν ἀιδνὴ κήκιε λιγνύς
gerieben werdend um aber um sie dunkle

[390] βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἱ δέ μιν αὔθει
aber nach innen sie aber sie am Ort

[391] ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
wieder hoch ziehend weiter vorwärts gehend.

[392] σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δέ οἱ ἱστὸν
aber beiderseits in aber ihr

[393] λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἄρμαλιν ἐβάλλοντο.
und wohl gefertigte und

[394] αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἑκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
aber als die jeweiligen umsichtig

[395] κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διέμοιρήσαντο,
zwar zuerst

[396] ἄνδρ' ἐν τυναμένῳ δοιῶ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
aus gerüstet seiende zwei aus aber ja mittlere

[397] ἦρεον Ἥρα κληῖ καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
und ohne

[398] Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὃς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
von Tegea der ja

[399] τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
jenen mittlere allein stehenden von

[400] αὐτῶς, οὐτι πάλῳ· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνῆσαντες
ebenso, keineswegs zur aber zugestimmt habend

[401] Τίφυν ἐυστείρης οἰήια νηὸς ἔρυσθαι.
der wohl berippten

[402] ἐνθεν δ' αὖ λάγγας ἀλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
von dort aber wieder nahe auf häufend

[403] νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλωνος,
an Ort und Stelle ufer nahen

[404] Ἀκτίου Ἐμβασίῳ τ' ἐπώνυμον· ὤκα δέ τοί γε
des Aktios und namens gleich· schnell aber dir ja

[405] φιτροὺς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
trockener oben auf

[406] τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
indes aber wieder von der Herde führend

[407] βουκόλοι Αἰσονίδαο δὺν βόε· τοὺς δ' ἐρύσαντο
zwei die beiden aber

[408] κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 jüngere nahe. sie aber ja danach

[409] χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ ἰήσων
 und und aber

[410] εὔχετο κεκλόμενος πατρώιον Ἀπόλλωνά·
 angerufen habend väterlichen

[411] 'κλυθι ἄναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
 und und Aisonische wohnend,

[412] ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὃς μοι ὑπέστης
 unseres namens gleich, der mir

[413] Πυθοῖ χρηιόμενῳ ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 bedürftig seiendem und

[414] σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
 selbst denn Urheber

[415] αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἐταίροις
 selbst jetzt mit unversehrten

[416] κεῖσέ τε καὶ παλὶ νορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἄν ὀπίσσω
 dorthin und auch zurück aufwärts nach dir aber wohl später

[417] τόσων, ὅσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
 wie viele auch glänzende

[418] ἱρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν. ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
 wieder aber

[419] ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 aber nach zahllose

[420] νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμιν, Ἐκηβόλε, δέξο θυηλὴν,
 jetzt aber und diese uns,

[421] ἦν τοι τῇσδ' ἐπιβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 die dir dieses

[422] πρωτίστην· λύσαιμι δ' ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 als erste· aber bei un schädlichen

[423] πείσματα σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
 deinen durch aber

[424] μέλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες·
 mild, womit wohl auf klar Wetter machend·

[425] ἦ, καὶ ἅμ' εὐχῶ|λῇ προχύ|τας βάλε. τῷ δ' ἐπὶ|βουσὶν|
so, und zugleich mit die beiden aber an

[426] ζῳσά|σθην, Ἄγ|καῖος ὑ|πέρβιος, Ἡρακλέ|ης τε.
über mächtig, und.

[427] ἦτοι ὁ μὲν ροπά|λῳ μέσ|σον κάρη ἀμφὶ μέ|τωπα|
freilich der zwar mitten um

[428] πλῆξεν, ὁ δ' ἄθροος|αὐθι πε|σὼν ἐνε|ρεῖσατο γαίη·|
er aber plötzlich am Ort gefallen seiend

[429] Ἀγκαῖ|ος δ' ἐτέ|ροιο κατὰ πλατὺν|αὐχένα κόψας|
aber des anderen entlang breiten hauend

[430] χαλκεί|ῳ πελέ|κει κρατε|ροὺς διέ|κερσε τέ|νοντας·|
mit eherner kräftige

[431] ἦριπε δ' ἄμφοτέ|ροισι πε|ριρρη|δῆς κερά|εσσιν·|
aber beiden rings ab ge brochen

[432] τοὺς δ' ἔτα|ροι σφά|ξαν τε θοῶς, δεῖ|ράν τε βο|είας,
sie aber und rasch, und des Rindes,

[433] κόπτον, δαίτρευ|όν τε, καὶ ἱε|ρὰ μῆρ' ἐτά|μοντο,
und, auch heilige

[434] καὶ δ' ἅμυ|δισ τάγε|πάντα κα|λύψαν|τες πύκα δημῶ|
hin ab aber zugleich die ja bedeckt habend dicht

[435] καῖον ἐπὶ|σχί|ζησιν· ὁ δ' ἄκρη|τους χέε|λοιβάς|
auf er aber un gemischte

[436] Αἰσονί|δης, γή|θει δὲ σέ|λας θη|εύμενος Ἰδμω|ν|
aber betrachtend

[437] πάντοσε λαμπόμε|νον θυέ|ων ἄπο τοῖό τε λιγνὺν|
all enthalben leuchtend von diesem und

[438] πορφυρέ|αις ἐλί|κεσσιν ἐ|ναίσιμον αἰσ|σουσαν·|
purpurnen günstig auf zuckend·

[439] αἶψα δ' ἀ|πηλεγέ|ως νόον ἔκφατο|Λητοῖ|δαο·|
sogleich aber offen

[440] ὕμῖν μὲν δὴ μοῖρα|θεῶν χει|ῷ τε πε|ρῆσαι|
'euch zwar ja und

[441] ἐνθάδε κῶας ἄ|γοντας· ἄ|πειρέσι|οι δ' ἐνὶ μέσσω|
hier bringend· zahllos aber in

[442] κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοιςιν ἄεθλοι.
dorthin und auch hierher hinauf kehrenden

[443] αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερὴ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
aber mir verhassten von

[444] τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπεύροιο.
fern wohl an

[445] ὥδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἶω νοῖσιν
so von Übeln kundig geworden noch auch früher

[446] πότμον ἐμὸν πάτρης ἐξήιον, ὄφρ' ἐπιβαίην
mein damit

[447] νηός, ἐυκλείῃ δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
aber hinauf gestiegenem

[448] ὥς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
so ja aber hörend

[449] νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄλχος δ' ἔλεν Ἰδμονος αἴσῃ.
zwar aber

[450] ἦμος δ' ἥελιός σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
als aber den festen

[451] αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουργαι,
die aber eben

[452] δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἥελιοιο,
des Abends sich neigenden unter

[453] τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
damals aber schon alle auf tiefe

[454] φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγίαλοῖο
auf häufend des grauen vor weg

[455] κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δέ σφισι μυρί' ἔκειτο
der Reihe nach· neben aber bei ihnen unzählige

[456] εἶδατα, καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόησιν
und lieblich, der ab schöpfend Habenden

[457] οἶνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισιν
danach aber abwechselnd einander

[458] μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἶνω
welche Dinge und viele Jünglinge bei und

- [459] τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄτος ὑβρις ἀπείη.
angenehm wenn maß los
- [460] ἐνθ' αὖτ' Αἰσινίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἐοῖ αὐτῷ
da wieder zwar rat los in sich selbst
- [461] πορφύρεσκεν ἐκαστα κατηφιόωντι ἐοικῶς.
jedes nieder geschlagen Seiendem gleichend.
- [462] τὸν δ' ἄρ' ὕποφρασθεις μεγάλη ὅπῃ νείκεσεν Ἰδας.
den aber nun nach denkend mit größer
- [463] Ἀἰσινίδῃ, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μητιν ἐλίσσεις;
welchen diesen inmitten
- [464] αὐδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἢέ σε δαμναῖ
in der Mitte deinen oder dich
- [465] τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάγκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
heran kommend, die auch kraft lose
- [466] ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτω περιώσιον ἄλλων
jetzt rasch, wodurch über mäßig
- [467] κύδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
in und nicht mich
- [468] Ζεὺς τόσον, ὅσσάτῃόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
wie viel nur ja meinen nicht nun etwas
- [469] λοῖγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον
tödlicheres noch un vollendet
- [470] ἴδew ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόωτο.
folgend seienden, und wenn
- [471] τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίξεις.
solchen mich aus Arene
- [472] ἦ, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρησιν
so, und an haltend mehr mit beiden Händen
- [473] πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ. δεύετο δ' οἶνω
gut gemischt lieblichen aber
- [474] χείλεα, κυάνεαί τε γεναιάδες. οἱ δ' ὀμάδησαν
dunkle und sie aber
- [475] πάντες ὁμῶς, ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευsen.
alle gleich, aber auch offen

[476] ὄναιμιόνι ε, φρονέεις ὄλοφώια καὶ πάρος αὐτῷ.
Verderbliches auch zuvor für dich selbst.

[477] ἤέ τοι εἰς ἅτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
oder dir in un gemischten kühnes

[478] οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
in aber

[479] ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνὴρ
andere tröstend, mit welchen ja

[480] θαρσύνει ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πᾶμπαν ἔειπας,
du aber Frevel ganz

[481] τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφύειν μακάρεσσιν
solches auch die zuvor

[482] οὐκ Ἀλκίονιδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφάρεις
denen nicht einmal so viel

[483] ἠνορέην· ἔμπεδος δὲ θοοὶς ἐδάμνησαν ὀλοστοῖς
dennoch aber schnellen

[484] ἄμφω λητοῖδοι, καὶ ἰφθιμοὶ περ ἐόντες.
beide und kräftig zwar seiend.

[485] ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγένεσσεν ἄδην Ἀφάρηιος Ἰδας
so aus aber genug Aphareus Sohn

[486] καὶ μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν·
und ihn stichelnd mit Spötteleien·

[487] ἄγρει νυν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνίσπες,
nun dieses mit deinen

[488] εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὀλεθρον,
ob auch mir solchen

[489] οἷον Ἀλκίονιδῃσι πατρὶς τέος ἐγγυάλειξεν.
welches dein

[490] φράζεο δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
aber wie meine heil

[491] χρειῶ θεσπίζων μετὰ μώνιον εἴ κεν ἀλώης.
weissagend nach träglich wenn wohl

[492] Χώετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
schmähend· weiter aber wohl

[493] εἰ μὴ **δηριόωντας** **ὁμοκλήσαντες** **ἐταῖροι**
 wenn nicht **streitend** **zurecht gewiesen habend**

[494] αὐτός τ' **Αἰσονίδης** **κατερήτυεν**· ἂν δὲ καὶ **Ὀρφεὺς**
 selbst auch **wohl aber auch**

[495] **λαίῃ** **ἀνασχόμενος** **κίθαριν** **πεῖραζεν** **ἀοιδῆς**.
mit der linken **empor haltend**

[496] **ἦειδεν** δ' ὥς **γαῖα** καὶ **οὐρανὸς** **ἠδὲ θάλασσα**,
 aber wie und und

[497] τὸ πρὶν ἐπ' **ἀλλήλοισι** **μῦθον** **συναρρότα** **μορφῇ**,
 das zuvor auf einander **einer** **zusammen gefügt Gewesene**

[498] **νεῖκεος** **ἐξ ὅλοοιο** **διέκριθεν** **ἀμφὶς ἑκάστα**.
 aus **verderblichen** **getrennt**

[499] ἦδ' ὥς **ἔμπεδον** αἰὲν ἐν **αἰθέρι** **τέκμαρ ἔχουσιν**
 und wie **fest** immer im

[500] **ἄστρο** **σεληναίῃ** **τε καὶ ἡλίῳ** **κέλευθοι**.
 und auch

[501] **οὐρεά** θ' ὥς **ἀνέτειλε**, καὶ ὥς **ποταμοὶ** **κελάδοντες**
 und wie und wie **rauschend**

[502] αὐτῇσιν **νύμφῃσι** καὶ **ἐρπετὰ** **πάντ' ἐγένοντο**.
 mit denselben auch **alle**

[503] **ἦειδεν** δ' ὥς **πρῶτον Ὀφίων** **Εὐρυνόμη** **τε**
 aber wie zuerst und

[504] **Ὠκεανὶς** **νιφόεντος** **ἔχον** **κράτος** **Οὐλύμποιο**.
Okeanide **schnee igen** **haltend**

[505] ὥς **τε βίῃ** καὶ **χερσὶν** ὁ **μὲν Κρόνῳ** **εἵκαθε** **τιμῆς**,
 wie auch und der zwar

[506] ἡ δὲ **Ῥέῃ**, **ἔπεσον** δ' ἐνὶ **κύμασιν** **Ὠκεανοῖο**.
 die aber aber in

[507] οἱ δὲ **τέως** **μακάρεσσι θεοῖς** **τιτῆσιν** **ἄνασσον**,
 sie aber inzwischen

[508] ὄφρα **Ζεὺς** **ἔτι** **κοῦρος**, **ἔτι** **φρεσὶ** **νήπια** **εἰδώς**,
 bis noch noch **Kindische** **wissend**,

[509] **Δικταῖον** **ναῖεσκεν** ὑπὸ **σπέος**· οἱ δέ μιν **οὐπω**
Dikte **isch** unter sie aber ihn noch nicht

- [510] γηγενέ|ες Κύ|κλωπες ἐ|καρτύ|ναντο κε|ραυνῶ,
erd geborene
- [511] βροντῇ|τε στερο|πῇ τε· τὰ|γὰρ Διὶ|κῦδος ὁ|πάζει.
und und· dies denn
- [512] ἦ, καὶ ὁ|μὲν φόρ|μιγγα σὺν|ἀμβροσί|ῃ σχέθεν|αὐδῇ.
so, und der zwar mit ambrosischer
- [513] τοὶ δ' ἄμο|τον λή|ξαντος ἐ|τι πρού|χοντο κά|ρηνα
die aber un ersättlich auf gehört habenden noch
- [514] πάντες ὁ|μῶς ὁρ|θοῖσιν ἐπ'|οὔασιν|ῆρεμέ|οντες
alle gleichermaßen auf rechten auf still verweilend
- [515] κληθ|μῶ· τοῖ|όν σφιν ἐ|νέλλιπε|θέλκτρον|ἀοιδῆς.
solchen ihnen
- [516] οὐδ' ἐπὶ|δὴν μετέ|πειτα κε|ρασσάμε|νοι Διὶ|λοιβάς,
und nicht auf lange danach gemischt habend
- [517] ἡ θέμις,|ἐστηῶτες ἐπὶ|γλώσσει|χέοντο
die gestanden seiend auf
- [518] αἰθομέ|ναις, ὕ|πνου δὲ δι'ἅ|κνέφας|ἐμνώ|οντο.
brennenden, aber durch
- [519] αὐτὰρ ὅτ'|αἰγλή|εσσα φα|εινοῖς ὄ|μμασιν ἦ|ως
aber als glänzende mit hellen
- [520] Πηλίου|αἰπει|νὰς ἴδεν ἄ|κριας, ἐκ δ' ἀνέ|μοιο
steile aus aber
- [521] εὐδοιοι|ἐκλύ|ζοντο τι|νασσομέ|νης ἀλὸς ἄ|κραι,
heitere geschüttelt werdenden
- [522] δὴ τότ'|ἀνέγρετο|τίφους· ἄ|φαρ δ' ὁρ|όθυνεν ἐ|ταίρους
ja dann sogleich aber
- [523] βαινέμε|ναί τ' ἐπὶ|νῆα καὶ|ἀρτύ|νασθαι ἐ|ρετμά.
und auf und
- [524] σμερδαλέ|ον δὲ λι|μὴν Παγα|σήιος ἦδὲ καὶ|αὐτῇ
schrecklich aber pagasäisch und auch sie selbst
- [525] Πηλιάς|ἶαχεν Ἀργῶ|ἐπισπέρ|χουσα νέ|εσθαι.
pelian antreibend
- [526] ἐν γάρ|οι δόρυ|θεῖον ἐ|λήλατο, τό ρ' ἀνὰ|μέσσην
in denn ihr göttlich das ja hinauf mittlere

[527] στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
 der dodonäischen

[528] οἱ δ' ἄνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 die aber über gegangen seiend dicht bei einander,

[529] ὥς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ὧ ἐνὶ χώρῳ,
 wie vorher in welchem drinnen

[530] εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.
 geordnet den ihren neben

[531] μέσσω δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἥρα κληῖος
 in der Mitte aber sehr und

[532] Ἰζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καὶ οἱ ξνερθεν
 nahe aber ihm und ihm darunter

[533] ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὶ ὅς τρόπις· εἵλκετο δ' ἤδη
 wurde gezogen schon

[534] πείσματα, καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἁλός. αὐτὰρ ἰήσων
 und über aber

[535] δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
 tränen reich von

[536] οἱ δ' ὥστ' ἦίθεοι Φοῖβω χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
 die aber ,so wie oder in

[537] ἦ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
 ja wohl in oder an

[538] στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
 aufgestellt habend, unter um gemeinsam

[539] ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν.
 im Takt mit schnellen

[540] ὧς οἱ ὑπ' Ὀρφεῖος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
 so sie von

[541] πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο.
 reißendes darauf aber

[542] ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινῇ κήκιεν ἄλμῃ
 aber hier und dort dunkel

[543] δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 furchtbar murmelnd der sehr starken

[544] στράπτε δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἵκελα νηὸς ἰούσης
 aber unter gleich gehend

[545] τεύχεα· μακρὰ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 lange aber stets

[546] ἀτραπὸς ὥς χλοεροῖο διειδομένη πεδίῳ.
 so des grünen hindurch scheinend

[547] πάντες δ' οὐρανὸθεν λεῦσσον θεοὶ ἡματι κείνῳ
 alle aber vom Himmel jenem

[548] νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄριστοι
 und der halb göttlichen die damals Besten

[549] πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ νύμφαι
 auf den höchsten aber

[550] Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 pelionische hinschauend

[551] ἔργον Ἀθηναίων Ἰτωνίδος, ἥδ' ἐκ αὐτοῦς
 der Itonischen, und auch sie selbst

[552] ἥρωας χεῖρεσσιν ἐπικραδῶντας ἐρετμά.
 darüber schwingend

[553] αὐτὰρ ὃ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 aber der ja aus höchsten nahe

[554] χείρων Φιλλυρίδης, πολὺ ἤ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῆ
 grau aber auf

[555] τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖν χεῖρὶ κελεύων,
 und vieles mit schwerer befehlend,

[556] νόστον ἐπευφύμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν.
 sorglose den Ziehenden.

[557] σὺν καὶ οἱ παρὰ κοιτίτι ἐπωλένιον φορέουσα
 mit und ihm tragend

[558] Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
 dem lieben

[559] οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἄκτῃν
 die aber als ja rings um führende

[560] φραδοσύνῃ μή τι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδα
 auch des kampf verständigen Hagnia sohnes

[561] Τίφους, ὃς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐύξοα τεχνηέντως
 der ja in wohl gehobelte kunstvoll

[562] πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὃφρ' ἔμπεδον ἐξὶ θύνοι,
 damit fest

[563] δὴ ῥα τότε μέγαν ἴστων ἐνεστήσαντο μεσόδμη,
 ja doch dann großen

[564] δῆσαν δὲ προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
 aber gespannt habend zu beiden Seiten,

[565] καὶ δ' αὖτοῦ λίνα χεῦαν, ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες.
 hinab aber da selbst auf gezogen habend.

[566] ἐν δὲ λιγύς πέσεν οὔρος· ἐπ' ἰκρίοφιν δὲ κάλῳας
 da aber hell auf aber

[567] ξεστῆσιν περόνησι διακριδὼν ἀμφιβαλόντες
 geglätteten quer darüber gelegt habend

[568] Τισαίην εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιχὴν θεὸν ἄκρην.
 Tisaäische mühelos über lange

[569] τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
 denen aber leiernd mit wohlklingendem

[570] Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
 nestling schützend wohl geborene

[571] Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιᾶς ἀλὸς ἀμφιέπεσκεν
 die jene

[572] ῥυομένην καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 rettend und iolkische· jene aber der tiefen

[573] ἰχθύες αἶσσοντες ὕπερθ' ἀλός, ἄμμιγα παύροις
 schnellend über gemischt mit wenigen

[574] ἄπλετοι, ὕγρα κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.
 un zählige, feuchte hin und her springend

[575] ὥς δ' ὁπότε ἀγραύλοιο κατ' ἵχνια σημαντῆρος
 wie aber wann immer des feld wohnenden nach

[576] μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
 unzählige satt gesättigt

[577] εἰς αὖλιν, ὃ δέ τ' εἷσι πάρος σύριγ γιλιγείη
 in der aber auch zuvor hell tönender

[578] καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος, ὥς ἄρα τοί γε
 schön melodierend hirten mäßiges so denn jenen ja

[579] ὡμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὔρος.
 sie aber immer dichter

[580] αὐτίκα δ' ἡερίη πολυλήιος αἶα Πελασγῶν
 sogleich aber nebelig getreide reich

[581] δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας
 pelionische aber

[582] αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 immer vorwärts eilend· aber sepische

[583] φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 aber meer aber von ferne

[584] Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ' ὑπεύδιος ῥηπαίροιο
 pieresische und lee seitig

[585] ἄκτῃ καὶ τύμβος Δολοπήιος· ἔνθ' ἄρα τοί γε
 und dolopisch· dort ja jene eben

[586] ἐσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίησιν ἔκελσαν,
 westliche

[587] καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ξντομα μήλων
 und ihn ehrend unter geschnittene Teile

[588] κείαν, ὀρινομένης ἀλδὸς οἶδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
 auf gewühlt werdenden zweifach aber

[589] ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
 aber am dritten

[590] νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑπόθι λαῖφος.
 aus gespannt habend über mäßig hoch oben

[591] τὴν δ' ἀκτὴν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
 diese aber noch

[592] ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθειν Μελίβοιαν.
 von dort aber weiter vorwärts

[593] ἀκτὴν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήμενον εἰσορόωντες.
 und und wind ungünstigen hin blickend.

[594] ῥῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 bei Tages anbruch aber nahe bei hin blickend

[595] πόντῳ | κεκλιμένῃν | παρεμέτρεον· | οὐδ' | ἔτι | δηρὸν |
geneigt seiend | auch nicht | noch | lange

[596] μέλλον | ὑπὲρ | ποταμοῖο | βαλεῖν | Ἀμύροιο | ῥέεθρα· |
hinaus unter weg

[597] κεῖθεν | δ' | Εὐρυμενίας | τε | πολυκλύστους | τε | φάραγγας |
von dort | aber | und | viel umschäumte | und

[598] Ὅσσης | Οὐλύμποιό | τ' | ἐσέδρακον· | αὐτὰρ | ἔπειτα |
auch | aber | danach

[599] κλίτεια | Παλλήναια, | Καναστραίην | ὑπὲρ | ἄκρην, |
palleneisch, | kanastraeisch | über

[600] ἦνυσαν | ἐννύχιοι | πνοιῇ | ἀνέμοιο | θέοντες· |
nächtlich | laufend.

[601] ἦρι | δὲ | νισσομένοιςιν | Ἄθω | ἀνέτελλε | κολῶνῃ |
früh | aber | den Ziehenden

[602] Θρηκίῃ, | ἣ | τόσσον | ἀπόπροθι | Λῆμνον | ἐοῦσαν, |
thrakisch, | welche | so weit | von fern | seiend,

[603] ὅσσον | ἐς | ἔνδιόν | κεν | ἐύστολος | ὀλκάς | ἀνύσσαι, |
so viel wie | in | wohl | wohl ausgerüstetes

[604] ἀκροτάτῃ | κορυφῇ | σκιάει, | καὶ | ἐσάχρι | Μυρίνης· |
auf höchster | und | bis nahe

[605] τοῖσιν | δ' | αὐτῇμαρ | μὲν | ἅεν | καὶ | ἐπὶ | κνέφας | οὗρος |
ihnen | aber | am selben Tag | zwar | und | auf

[606] πάγῃ | μάλ' | ἀκράῃς, | τετάνυστο | δὲ | λαίφεια | νηός· |
ganz | sehr | heftig, | aber

[607] αὐτὰρ | ἅμ' | ἡελίοιο | βολαῖς | ἀνέμοιο | λιπόντος |
aber | zugleich mit | verlassen habend

[608] εἰρεσίῃ | κρاناῇν | Σιντιδα | Λῆμνον | ἵκοντο· |
felsig | sintische

[609] ἐνθ' | ἅμυδισ | πᾶς | δῆμος | ὑπερβασίῃσι | γυναικῶν |
dort | zusammen | ganz

[610] νηλεῖώς | δέδμητο | παροιχομένῳ | λυκάβαντι· |
unerbittlich | vorüber gegangen seiender

[611] δὴ | γὰρ | κουριδίᾳς | μὲν | ἀπηνήναντο | γυναικας |
ja | denn | eheliche | zwar

[612] ἄνδρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν
 gehassen habend, aber auf

[613] τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
 rau hen welche sie selbst von jenseits

[614] Θρηκίην δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὁπαζεν
 verwüstend· da schrecklich

[615] Κύπιδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
 weil sie bezüglich lange

[616] ὦ μέλαι, ζήλοιο τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι.
 o Elenden, und unablässig un gesättigt.

[617] οὐκ οἷον σὺν τῇσιν ἐοῦς ἔρραισαν ἀκοίτας
 nicht allein mit diesen ihre eigenen

[618] ἄμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὁπίσσω
 um alles aber zugleich damit wohl später

[619] μήτινα λευγαλέοιο φόβου τίσειαν ἀμοιβήν.
 irgendeinen elenden

[620] οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρός
 allein aber von allen ehrwürdigen

[621] Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασσεν.
 die ja über

[622] λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπερθεῖ ἀλδὸς ἦκε φέρεσθαι,
 aber in hohler ihn über

[623] αἶ κε φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
 wenn wohl und ihn zwar nach

[624] πρόσθεν, ἀτὰρ Σικινόν γε μεθύτερον αὐδηθεῖσαν
 zuvor, aber doch später genannt worden

[625] νῆσον, ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τὸν ῥα Θόαντι
 von, den ja

[626] νηϊὰς Οἰνοίῃ νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
 schiff kundige beim Bett gelegen worden.

[627] τῇσι δὲ βουκόλαι τε βοῶν χάλκειά τε δύνειν
 aber und und eherne und

[628] τεύχεα, πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀροῦρας
 weizen tragende und

[629] ῥήϊτερον πάσῃσιν Ἀθηναίων πέλεν ἔργων,
leichter für allen

[630] οἷς αἰεὶ τὸ παροιθεν ὀμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπεδος
mit welchen immer das früher aber denn dennoch

[631] ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατύν ὄμμασι πόντον
wahrlich oft ja über breiten

[632] δείματι λευγαλέῳ, ὅποτε Θρήικες ἴασιν.
elendem, wann immer

[633] τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶ,
so auch als nahe gerudert werdende

[634] αὐτίκα πασσοδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρίνης
sofort all zusammen außerhalb

[635] δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
kriegs in

[636] Θυιάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι· φάν γάρ που ἰκάνειν
roh essenden gleich· denn wohl

[637] Θρήικας· ἡ δ' ἅμα τῇσι Θοαντιάς Ἰψιπύλεια
sie aber zugleich mit diesen Thoas Tochter

[638] οὖν ἐνὶ τεύχεσι πατρός· ἀμχανίῃ δ' ἐχέοντο
in aber

[639] ἄφθογοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἦωρεῖτο.
stumm· solche Art ihnen auf

[640] τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
indes aber wieder aus

[641] Αἰθαλίδην κήρυκα θοόν, τῷ πέρ τε μέλεσθαι
schnellen, dem ja und

[642] ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείαο,
und

[643] σφωιτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνηστὶν πόρε πάντων
ihres eigenen der ihm aller

[644] ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος
un vergänglich· auch nicht noch jetzt zwar abwesend seiend

[645] δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη·
unsagbaren

[646] ἀλλ' ἢ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
 aber diese ja fest immer abwechselnd

[647] ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
 anderwärts den Unterirdischen zu gezählt, ein andermal in

[648] ἤελί ου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
 den Lebenden mit aber was

[649] Αἰθαλίδεω χρεῖώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
 mich ununterbrochen

[650] ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μελίσσατο δέχθαι ἰόντας
 der ja damals gehende

[651] ἡματος ἀνομήνοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοῖ
 unheiligen durch und nicht zwar

[652] πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοίῃ βορέαο.
 bei

[653] Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἶζον ἰούσαι
 lemnische aber durch gehend

[654] εἰς ἀγορήν· αὐτῇ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
 in sie selbst denn

[655] καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
 und ja als eben sehr alle im Haufen

[656] αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
 sogleich ja die eben in den jenen antreibend

[657] Ὀφίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
 'o Freundinnen, wenn aber eben wunsch gemäße

[658] ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 welche doch zu habende,

[659] ἦϊα, καὶ μέθυ λαρόν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
 und lieblich, damit fest außerhalb

[660] μίμνοιεν, μηδ' ἅμμε κατὰ χρεῖώ μεθέποντες
 und nicht uns gemäß nachgehend

[661] ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
 genau böse aber auf weithin

[662] βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
 da großes auch nicht etwas ganz und gar

[663] θυμηθεὺς καὶ τοῖσι τό γ' ἔσσεται, εἴ κε δαῖεν.
 herz freudig und ihnen dies ja wenn wohl

[664] ἡμετέρῃ μὲν νῦν τοίῃ παρενήνοθε μῆτις.
 unsere zwar jetzt solche

[665] ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μὴ τίσεται ἄλλῃ,
 eurer aber wenn jemand besseres andere,

[666] ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρ' ἐκάλεσσα.
 dessen denn und auch um willen hierher

[667] ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἐοῖο
 so ja und eigenen

[668] λάνιον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλῃ τροφὸς ὦρτο Πόλυξω,
 steinernen· aber danach liebe

[669] γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,
 eben dürrer hinkend

[670] βάκτρῳ ἐρειδομένη, περὶ δὲ μενέαιν' ἀγορεύσαι.
 sich stützend, um aber begehrend

[671] τῇ καὶ παρθενικαὶ πύσυρες σχεδὸν ἐδριόωντο
 bei ihr auch jungfräuliche vier nahe

[672] ἀδμήτεσσι λευκῇσιν ἐπιχνοαούσῃ ἐθείραις.
 unvermählte mit weißen zart behaarten

[673] στῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
 aber ja in mittleren hinauf aber

[674] ἦ κα μὲν λυγρὸν κυφὸν μετὰ φρένου, ὥδ' ἔειπεν.
 sanft kaum des gebeugten so ja

[675] ὥρῃ μὲν, ὥς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ὑπιδάμει,
 zwar, wie ihr selbst eben

[676] πέμπω μὲν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὁπάσσαι.
 da auch besseres

[677] ὅμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαύρεσθαι βιότοιο,
 euch ja wahrlich welcher

[678] αἶ κεν ἐπιβρίσῃ Θρήϊξ στρατός, ἢ τίς ἄλλος
 wenn wohl oder irgendeiner anderer

[679] δυσμενέων, ἃ τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται;
 welche auch vieles unter

[680] ὥς καὶ νῦν ὁδ' ὁμιλος ἀνωίστως ἐφικάνει.
wie auch jetzt dieser un bewaffnet

[681] εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσω
wenn aber dies zwar jemand anderes aber danach

[682] μυρία δηιοτῆτος ὑπέρτερα πῆματα μίμνει,
zahllose größere

[683] εὖτ' ἂν δὴ γεραραί μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
wenn wohl eben alte zwar

[684] κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερόν ποτὶ γῆρας ἔκρησθε.
jüngere aber kinderlose verhasstes zu

[685] πῶς τῇμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ ε βαθείαις
wie dann unglückselige; oder in tiefen

[686] αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιζευθέντες ἀρούραις
selbst tätige euch ein gejocht

[687] γειτόμον νειοῖο διειρύσουσιν ἄροτρον,
erd schneidenden

[688] καὶ πρόκα τελλομένου ἔτερος στάχυν ἀμήσονται;
und vorher des sich vollendenden

[689] ἦ μὲν ἐγών, εἰ καί με τὰ νῦν ἔτι πεφρίκασιν
wahrlich zwar ich, wenn auch mich die jetzt noch

[690] κῆρες, ἐπερχόμενον που ὀίομαι εἰς ἔτος ἤδη
heran kommend wohl in schon

[691] γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
von genommen habend

[692] αὐτως, ἢ θέμις ἐστί, πάρος κακότητα πελάσσαι.
so, welche zuvor

[693] ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
den jüngeren aber ganz dies

[694] νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολός ἐστ' ἄλεωρή,
jetzt denn eben bei erreichbar

[695] εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληίδα πᾶσαν
wenn wohl und ganze

[696] ὑμετέρην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστρῳ μέλεσθαι.
eure und glänzende

[697] ὥς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλῆτο θρόου. εὖαδε γάρ σφιν
 so in aber denn ihnen

[698] μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήνγε παρὰσχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
 aber nach diese dicht danach wieder

[699] Ὑψιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἠὔδα·
 und solches eingefügt

[700] 'εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινή,
 'wenn zwar eben allen diese

[701] ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
 schon wohl nach auch

[702] ἦ ῥα, καὶ ἴφινόην μετεφώνεεν ἄσσον ἐοῦσαν·
 so ja, und näher seiend·

[703] 'ὄρσο μοι, ἴφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
 für mich, dieses entgegen gehend,

[704] ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
 zu uns her welcher

[705] ὄφρα τί οἱ δὴ μοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 damit etwas ihm herz freundliches

[706] καὶ δ' αὖτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλωσιν,
 und doch sie selbst auch und wenn wohl

[707] κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας·
 mutig wohlgesinnte·

[708] ἦ, καὶ ἔλυσ' ἀγορήν, μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὦρτο νέεσθαι.
 so, und nach aber in eigenen

[709] ὥς δὲ καὶ ἴφινόη Μινύας ἔκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον,
 so aber auch sie aber

[710] χρεῖος ὃ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὥκα δὲ τοὺς γε
 was auch denkend schnell aber jene ja

[711] πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας·
 all zusammen aus fragende·

[712] 'κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν,
 dir mich Thoantias hierher gehend,

[713] Ὑψιπύλῃ, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
 welcher

[714] ὅφρα τί οἱ δὴ μοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπη·
damit etwas ihm herz freundliches

[715] καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἶ κ' ἐθέλητε,
und doch sie selbst und auch wenn wohl

[716] κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαίνεμεν εὐμένεοντας·
sogleich jetzt wohl gesinnte·

[717] ὥς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδανε μῦθος.
so ja allen aber schicklicher

[718] Ὑψιπύλην δ' εἶσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
aber des verstorbenen

[719] τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσεμέν· ὥκα δὲ τόν γε
zart geborene geworden seiend schnell aber den ja

[720] πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
und doch sie selbst

[721] αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὧμοισι θεῆς Τριτωνίδος ἔργον,
aber der ja um Tritonis

[722] δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσεν
purpurnen den ihm

[723] Παλλάς, ὃτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
als zuerst

[724] Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
und

[725] τῆς μὲν ῥήϊτερόν κεν ἐς ἥελιον ἀνιόντα
von ihr zwar leichter wohl in auf gehenden

[726] ὅσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
oder jenes

[727] δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσ' ἐτέτυκτο,
ja denn dir mittig zwar gerötet

[728] ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντῃ πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
aber purpurn überall in aber ja jedem

[729] τέρματι δαίδαλα πολλὰ διὰ κριδὸν εὖ ἐπέπαστο.
viele abgeteilt gut

[730] ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἦμενοι ἔργω,
in zwar auf unvergänglichem sitzend

[731] Ζηνὶ κε|ραυνὸν ἄ|νακτι πο|νεύμενοι· ὃς τόσον ἤδη|
mühend seiend· welcher so sehr schon

[732] παμφαί|ων ἐτέ|τυκτο, μι|ῆς δ' ἔτι δεύετο|μοῦνον|
all leuchtend einer aber noch nur

[733] ἀκτῖ|νος, τὴν οἶδε|σι|δηρεῖ|ης ἐλά|ασκον|
die diese mit eisernen

[734] σφύρη|σιν, μαλε|ροῖο πυ|ρὸς ζεί|ουσιν αὐτμήν·|
des rasenden siedende

[735] ἐν δ' ἔσαν|Ἀντιό|πης Ἀ|σωπίδος υἱέε|δοιῶ,|
darin aber des Asopos Tochter zwei,

[736] Ἀμφί|ων καὶ Ζῆ|θος· ἀ|πύργω|τος δ' ἔτι Θήβη|
und un befestigt aber noch

[737] κεῖτο πέ|λας, τῆς οἶγε νέ|ον βάλ|λοντο δο|μαίους|
nahe, deren jene neu Bau steine

[738] ἰέμε|νοι. Ζῆ|θος μὲν ἐ|πωμαδὸν ἡέρ|ταζεν|
begehend seiend. zwar schulter weis

[739] οὔρεος ἡ|λιβά|τοιο κά|ρη, μογέ|οντι ἐ|οικώς·|
steil ansteigenden Mühsam seiendem gleich·

[740] Ἀμφί|ων δ' ἐπὶ οἱ χρυσέ|η φόρ|μιγγι λι|γαίνων|
aber auf ihm goldener modulierend

[741] ἦε, δις τόσ|ση δὲ μετ' ἵχνα|νίσσετο πέτρη|
doppelt so viel aber hinter

[742] ἐξεί|ης δ' ἡ|σκητο βα|θυπλόκα|μος Κυθέ|ρεια|
der Reihe nach aber tief gelockte

[743] Ἄρεος ὀχμά|ζουσα θο|ὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὦμου|
schwingend schnelles aus aber ihr

[744] πῆχυν ἐπὶ σκαι|ὸν ξυνο|χή κεχά|λαστο χιτῶνος|
auf linke Seite

[745] νέρθεν ὑπὲκ μα|ζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκές|αὐτως|
unten unter vor das aber Gegenüber genau ebenso

[746] χαλκεῖ|η δεῖ|κηλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται|ἰδέσθαι·|
bronzen gezeichnet in

[747] ἐν δὲ βοῶν ξ|σκεν λάσι|ος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶν|
in aber zottige um aber

[748] Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἱέες Ἡλεκτρώωνος.
und

[749] οἱ μὲν ἀμυνόμενοι, ἀτὰρ οἳ γ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι,
die zwar sich wehrend, aber jene ja wollend

[750] ληίσταί Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμῶν
deren aber

[751] ἐρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
tau frisch, viele aber wenige

[752] ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
darin aber zwei streitend.

[753] καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἵθυνε, τινάσσων
und den zwar vor weg schüttelnd

[754] ἥνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις ἵπποδάμεια.
mit aber ihm

[755] τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἦλασεν ἵππους.
den aber nach rennend gegen

[756] σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπῶς
mit dem aber lang vorgestreckten dōru hand mit ergriffen habend

[757] ἄξονος ἐν πλήμνησι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
in seitlich zerbrechenden

[758] πῖπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπῆα νῶτα δαΐξει.
herbei stürzend pelopische

[759] ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο,
darin auch pfeilend

[760] βούπαις οὐπω πολλός, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτρης
noch nicht groß, die eigene schützend

[761] μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
kühn groß, den ja eben

[762] δῖ' Ἑλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.
göttliche aber auch wieder

[763] ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυῆιος ὥς ἐτέον περ
darin auch minyisch wie wahr eben

[764] εἰσαΐων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἐοικώς.
hinein hörend der aber ja heraus sprechend dem gleich.

[765] κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμόν,
jene wohl hin schauend und

[766] ἐλπόμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἔσακουσαι
hoffend dicht irgendeine von ihnen

[767] βᾶξιν, ὃ καὶ δὴ ρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
die auch lange zwar auf

[768] τοῖ' ἄρα δῶρα θεῖας Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
solche ja Tritonis

[769] δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκὼν ἔκρηβόλον, ὃ ρ' Ἄτα λάντη
mit der rechten aber weit schießenden, das ja

[770] Μαινάλῳ ἐν ποτέ οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν,
in einst ihm

[771] πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινεν ἔπρεσθαι
bereit willig entgegen gehend· um denn

[772] τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κούρην,
die aber denn er selbst freiwillig

[773] δεῖσεν δ' ἀργαλέας ξριδας φιλότητος ἔκρητι.
aber schmerzliche um willen.

[774] βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστν, φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,
aber hin zu hellem gleich,

[775] ὃν ῥά τε νηγατέησιν ἐεργόμεναι καλύβησιν
welchen ja auch neu ehelichen eingeschlossen seiend

[776] νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπὲρ ἀντέλλοντα,
über gegen auf gehend,

[777] καὶ σφισι κυανέοιο δι' ἡέρος ὄμματα θέλγει
und ihnen des dunkel blauen durch

[778] καλὸν ἐρευνθόμενος, γάνυται δέ τε ἡιθέοιο
schön errötend seiend, aber auch des Jünglings

[779] παρθένος ἱμεῖρουσα μετ' ἄλλοδαποῖσιν ἐόντος
begehrend mit fremden seienden

[780] ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
welchem auch sie Braut

[781] τῷ ἴκελος πρὸ πόλῃος ἀνὰ στίβον ἦεν ἥρως.
jenem gleich vor hin auf

[782] καὶ ῥ' ὅτε δὴ **πυλέων** τε καὶ **ἄστεος** ἐντὸς **ἐβησαν**,
und ja als eben und auch innerhalb

[783] **δημότεραι** μὲν ὀπισθεν **ἐπεκλονέοντο** **γυναικες**,
bürgerliche aber hinten

[784] **γηθόσυναι** **ξείνω**· ὁ δ' ἐπὶ **χθονὸς** **ὄμματ'** **ἐρείσας**
freudig er aber auf **gestützt habend**

[785] **νίσσεται** ἀπηλεγέως, ὅφρ' **ἀγλαὰ** **δώμαθ'** ἵκανεν
ohne Scheu, bis **glänzende**

[786] Ὑψιπύλης· **ἄνεσαν** δὲ **πύλας** **προφανέντι** **θεράπναι**
aber **dem sichtbar Gewordenen**

[787] **δικλίδας**, **εὐτύκτοισιν** **ἀρρημένας** **σανίδεσσιν**.
mit gut ge zimmerten **zusammen gefügt worden**

[788] ἔνθα μιν Ἰφινόη **κλισμῷ** ἐνι **παμφανόνωντι**
dort ihn in **all glänzendem**

[789] ἐσσυμένως **καλῆς** διὰ **παστάδος** **εἶσεν** **ἄγουσα**
eilends **der schönen** durch **führend**

[790] ἀντία **δεσποίνης**· ἣ δ' ἐγκλιδὸν **ὄσσε** **βαλοῦσα**
gegenüber **sie aber** seitwärts **geworfen habend**

[791] **παρθενὶ** **κὰς** **ἐρύθηνε** **παρηίδας**· **ἔμπα** δὲ **τόν γε**
jungfräulichen dennoch aber den ja

[792] **αἰδομένη** **μύθοισι** **προσέννεπεν** **αἰμυλίοισιν**.
sich scheuend **schmeichelnden**

[793] ἔεινε, τίη **μῖμνοντες** ἐπὶ **χρόνον** **ἔκτοθι** **πύργων**
warum **verweilend** über außerhalb

[794] ἥσθ' αὐτῶς; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' **ἀνδράσι** **ναίεται** **ἄστν**,
so; da nicht ja unter

[795] ἀλλὰ **Θρηκίης** **ἐπινάστιοι** **ἠπείροιο**
sondern **Zu zügler**

[796] **πυροφόρους** **ἀρόωσι** **γύας**. **κακότητα** δὲ **πᾶσαν**
weizen tragende aber **ganze**

[797] **ἐξερέω** νημερτές, ἵν' εὖ **γνοίητε** καὶ **αὐτοί**.
un trügllich, damit gut auch ihr selbst.

[798] εὔτε **Θόας** **ἀστοῖσι** **πατὴρ** **ἐμὸς** **ἐμβασίλευεν**,
als **mein**

[799] τηνίκα | Θρηκίην, | οἷ | τ' | ἀντία | ναιετάουσιν,
damals | | die auch gegenüber

[800] δήμου | ἀπορνύμενοι | λαοὶ | πέρ | θεσκον | ἐπαύλους
auf brechend

[801] ἐκ | νηῶν, | αὐτῇσι | δ' | ἀπείρονα | ληίδα | κούραις
aus | | den selben | aber | unendliche

[802] δεῦρ' | ἄγον· | οὐλομένης | δὲ | θεῆς | πορσύνετο | μήτις
hierher | ver derblichen | aber

[803] Κύπριδος, | ἥ | τέ | σφιν | θυμοφθόρον | ἔμβαλεν | ἄτην.
die auch ihnen | herz verderbende

[804] δὴ γὰρ | κουριδίας | μὲν | ἀπέστυγον, | ἐκ δὲ | μελάθρων,
ja denn | der Ehe | zwar | aus aber

[805] ἧ | ματίῃ | εἵξαντες, | ἀπεσσεύοντο | γυναικάς·
welcher | törichten | nachgegeben habend,

[806] αὐτὰρ | ληϊάδεσσι | δορικτήταις | παρίαυον,
aber | Beute | speer erworbenen

[807] σχέτλιοι. | ἧ | μὲν | δερὸν | ἐτέτλαμεν, | εἰ κέ ποτ' | αὖτις
erbarmungslose. | wahrlich | ja | lange | ob wohl einmal wieder

[808] ὅψε | μεταστρέψωσι | νόον· | τὸ δὲ | διπλόν | αἰεὶ
spät | das aber zweifache | immer

[809] πῆμα | κακὸν | προύβαινε· | ἀτιμάζοντο | δὲ | τέκνα
schlimmes | aber

[810] γνήσι' | ἐνὶ | μεγάροις, | σκοτίῃ | δ' | ἀνέτελλε | γενέθλη.
echte | in | dunkle | aber

[811] αὖτως | δ' | ἀδμήτες | τε | κόραι, | χήραι | τ' | ἐπὶ | τῇσιν
ebenso | aber | unvermählte | und | Witwen | auch über diesen

[812] μητέρες | ἅμ | πτολίεθρον | ἀτημελές | ἀλάληντο.
durch | un gepflegte

[813] οὐδὲ | πατὴρ | ὀλίγον | περ | ἐῆς | ἀλέγιζε | θυγατρός,
auch nicht | ein wenig | doch | seiner

[814] εἰ | καὶ | ἐν | ὀφθαλμοῖσι | δαΐζομένην | ὀρόωτο
wenn auch | in | misshandelt werdende

[815] μητρὸς | ἧς | ὑπὸ | χερσὶν | ἀτασθαλοῦ· | οὐδ' | ἀπὸ | μητρὸς
unter | frevlerischen· | auch nicht | von

[816] λώβην, ὥς τὸ παρῴθεν, αἰκέα παῖδες ἄμυνον·
wie das früher, un schöne

[817] οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μελε θυμῷ.
auch nicht

[818] ἀλλ' οἴαι κοῦραι ληΐτιδες ἐν τε δόμοισιν
sondern allein Beute in und

[819] ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλονται·
in und und auch

[820] εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
bis irgendein uns über mächtigen

[821] ἄψ ἀναρχομένους Ὀρηκῶν ἀπομηκέτι πύργοις
wieder hinauf kehrende von weg nicht mehr

[822] δέχθαι, ἢν ἢ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἢέ πη ἄλλῃ
damit oder dasselbe wie oder irgendwo ändern

[823] αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκονται.
zu den selben Beute aufgebrochen worden

[824] οἱ δ' ἄρα θεσάμενοι παίδων γένος, ὅσον ἔλειπτο
sie aber ja gesetzt habend so viel wie

[825] ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
männliches durch zurück, wo noch jetzt ja

[826] Ὀρηκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
schnee reich

[827] τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
daher ihr heimisch· wenn aber wohl hier

[828] ναιετάειν ἐθέλοις, καὶ τοι ἄδοι, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
auch dir wahrlich auch wohl dann

[829] πατὴρ ἐμῆιο θόαντος ἔχουσιν γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
meines und nicht etwas dich

[830] γαῖαν ὀνόσσεισθαι· περὶ γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
in bezug auf denn reich an Ackerland anderer

[831] νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἀλλ' ναιετάουσιν.
der Ägäischen welche in

[832] ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπες
sondern jetzt zu gehend

[833] μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόλῃος.
unsere, und nicht außerhalb

[834] ἴσκεν, ἀμαλδύνουσα φόβου τέλος, οἷον ἐτύχθη
mildernd welches

[835] ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παρὰβλήδην προσέειπεν
aber er diese eben seitwärts

[836] Ὑψιπύλῃ, μάλα κεν θυμῷδεός ἀντιῶσαιμεν
sehr wohl herz freudigen

[837] χρημοσύνῃς, ἦν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὁπάζεις.
die welche uns deiner

[838] εἴμι δ' ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἔκαστα
aber zurück kehrend wieder durch sobald wohl je des

[839] ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορίῃ δὲ μελέσθω
gemäß aber

[840] σοί γ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἄθερίζων
dir ja selbst und ich freilich zwar nicht verachtend

[841] χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
aber mich leid vollen

[842] ἦ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
so, und der rechten sogleich aber zurück

[843] βῆ ῥ' ἵμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ja um aber den eben anders woher andere

[844] μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
unzählige hoch erfreut, bis

[845] ἐξέμωλεν. μετέπειτα δ' εὐτροχάλοισιν ἀμάξαις
danach aber wohl räderigen

[846] ἀκτὴν εἰσαπέβαν, ξεινήια πολλὰ φέρουσαι,
viele bringend,

[847] μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
als schon alles ununterbrochen

[848] τὸν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·
den ja gerufen habend

[849] καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
und aber sie selbst zu ihren

[850] ῥηιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἕμερον ὥρσεν
leicht. denn zu süßen

[851] Ἥφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
viel ratende, damit wohl wieder

[852] νάηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
später un befleckt

[853] ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆιον ἐς δόμον ὤρτο
da er zwar königlichen in

[854] Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυσαν ἔκαστος,
die aber anderen wo hin auch je der,

[855] Ἥρα κληῖος ἀνευθεν, ὃ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
abseits, der denn bei

[856] αὐτὸς ἐκὼν παῦροί τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
selbst frei willig wenige auch ab getrennt worden seiend

[857] αὐτίκα δ' ἄστὺ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆθει
sofort aber und

[858] καπνῷ κνισήεντι περὶ πλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
duftendem ringsum voll· besonders aber der anderen

[859] ἀθανάτων Ἥρης υἷα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν
der Unsterblichen berühmten und auch selbst

[860] Κύπριν ἀοιδῆσιν θεέσσιν τε μιλίσσοντο.
auch

[861] ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμάρ ἀεὶ ἐξ ἡματος ἦεν
aber bis zum immer aus

[862] ναυτιλίης· δὴρὸν δ' ἄν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
lange aber wohl am Ort bleibend,

[863] εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπ' ἀνευθε γυναικῶν
wenn nicht zusammen getrommelt habend fern

[864] Ἥρα κλέης τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν·
solchen schmähend

[865] δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἴμ' ἀποέργει
bürgerliches

[866] ἡμέας; ἢε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
uns; oder bedürftig hierher

[867] κεῖθεν, ὁ νοσάμενοι πολὺ ἤτιδας; αὐτοὶ δ' ἔαδεν
 von dort, tadelnd habend am Ort aber

[868] ναῖον· τας λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
 wohnend fette

[869] οὐ μὰν εὐκλείεις γε σὺν ὀθνεῖ· ἡσι γυναιξίν
 nicht gewiss ruhm voll ja mit fremden

[870] ἐσσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δὴρὸν ἐλμένον· οὐδέ τι κῶας
 so auf lange er hoffend· und nicht etwas

[871] αὐτόμα· τον δῶσει τις ἐλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
 von selbst irgendeiner genommen habend den Gebet getan Habenden.

[872] ἵομεν αὐτίς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 wieder je der zu den Seinen· den aber in

[873] Ὑπὶ πύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
 den ganzen Tag, bis

[874] παισὶν ἐσανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἐβᾶξις ἵκηται.
 große auch ihn

[875] ὧς νεῖκεσεν ὁμίλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 so wider sprechend aber nicht nun einer

[876] ὁμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
 noch

[877] ἀλλ' αὖτις ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 sondern ebenso von der Versammlung

[878] σπερχόμενοι· ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
 eilend· die aber ihnen sobald

[879] ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
 wie aber wenn schöne

[880] πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 heraus gegossen seiend um aber

[881] ἐρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 tau frisch die aber süßen ein andermal anderen

[882] καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημένον· ὧς ἄρα ταί γε
 ge flogen seiend· so ja jene eben

[883] ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κλυρόμεναι προχέοντο,
 eifrig um klagend seiend

- [884] χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικνύοντο ἕκαστον,
und auch je den,
- [885] εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὁπάσσαι.
betend den Seligen un schädliche
- [886] ὥς δὲ καὶ Ὑψιπύλῃ ῥήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
so aber auch genommen habend
- [887] Αἰσὼν δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος·
die aber ihr des Gehenden·
- [888] Ἦίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὐτίς ἐταίροις
auch dich mit un versehrten wieder
- [889] χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσαιαν ἄγοντα
goldenes bringend
- [890] αὐτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον. ἦδε δὲ νῆσος
so eben, wie auch dir lieb. diese aber
- [891] σκήπτρά τε πατρός ἐμείο παρέσσεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
auch meines wenn auch später
- [892] δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλης ἄψορρον ἰκέσθαι.
ja einmal heimgekehrt habend rück wärts
- [893] ῥηιδίως δ' ἄν ἐοῖ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
leicht aber wohl für dich auch zahl lösen
- [894] ἄλλων ἐκ πολλῶν· ἀλλ' οὐ σύγε τήνδε μενοινῆν
anderer aus aber nicht du aber diese
- [895] σχῆσεις, οὔτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὥδε τε λείσθαι.
noch ich selbst so
- [896] μνώεο μὴν ἀπεῶν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
doch ab wesend zwar dennoch auch heim kehrender schon
- [897] Ὑψιπύλῃς· λίπε δ' ἡμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
aber uns das wohl
- [898] πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δώσωσι τεκέσθαι.
willig, wenn ja nun mich
- [899] τὴν δ' αὖτ' Αἰσωνος υἱὸς ἀγαίμενος προσέειπεν·
die aber wieder bewundernd
- [900] Ὑψιπύλῃ, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
die zwar so schicklich alles

[901] ἐκ μακάρων· τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 aus der Seligen· du aber meiner um besseren

[902] Ἰσχάν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλιν Πελίαιο ἔκκητι
 da mir genug um willen

[903] ναιετάειν· μοῦνόν με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 allein mich

[904] εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 wenn aber nicht mir nach

[905] τηλοῦ ἀναπλῶντι, σὺ δ' ἄρσενά παῖδα τέκῃαι,
 fern hinauf segelnd, du aber männlichen

[906] πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον ἰωλκοῦ
 ihn erwachsen geworden des innen

[907] πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἦν ἄρα τοὺς γε
 und meinem auch wenn doch diese ja

[908] τέτμη' ἔτι ζῶντας, ἵν' ἄνδιχα τοῖο ἄνακτος
 noch lebend, damit zweifach deines

[909] σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφ' ἑστίοι ἐν μεγάροισιν.
 den Ihrigen herd ansässige in

[910] ἦ, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 so, auch zu vorderster· so aber auch andere

[911] βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
 aber

[912] ἐνσχερῶ ἐζόμενοι· πρυμνήσια δέ σφισιν Ἄργος
 dicht bei sitzend· aber ihnen

[913] λῦσεν ὑπὲρ πέτρης ἅλιμυρέος· ἔνθ' ἄρα τοί γε
 unter weg salz bespülten. da ja ihnen ja

[914] κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.
 langen mit Stärke

[915] ἐσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνησιν ἔκελσαν
 am Abend aber

[916] νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὅφρα δαίνετες
 zu damit erfahren habend

[917] ἀρρήτους ἀγανῆσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
 unaussprechliche mit milden

[918] σωότεροι κρυόεσσαν ὑπὲρ ἄλλα ναυτίλῳιντο.
sicherer kalte über

[919] τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μὴ θήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
davon zwar noch nicht weiter aber auch selbst

[920] νῆσος ὁμῶς κεχάρῳιτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κεῖνα
ebenso auch die jene

[921] δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἅμιν ἀεῖδειν.
die zwar nicht uns

[922] κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ μέλανος διὰ βένθεα πόντου
von dort aber schwarzen durch

[923] ἰέμενοι τῇ μὲν ὀρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαιῖν
strebend der einen zwar der anderen aber jenseitige

[924] Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡελίοιο
oberhalb· soeben ja zwar

[925] δυομένου Χερόνησον ἐπὶ προύχουσιν ἵκοντο.
untergehend seiender zu vorragend seiende

[926] ἔνθα σφιν λαίψηρος ἄη νότος, ἱστία δ' οὐρῳ
dort ihnen rasch aber

[927] στησάμενοι κόρυς Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
aufgestellt habend athamantischen steile

[928] εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
aber das zwar oben

[929] ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ῥοιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
am Morgen, das aber nächtlich roitäischen von innen

[930] μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
idaiische zu rechte haltend.

[931] Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ,
dardanische aber verlassend

[932] Περκῶτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν
aber zu der auch sandige

[933] ἡίονα ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
heilige und

[934] καὶ δὴ τοί γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἱούσης
und ja ihnen ja bei zweigeteilt gehend

[935] δῖνῃ | πορφύ | ροντα | διή | νυσαν | Ἑλλή | σποντον.
 purpurn wogend

[936] ἔστι δέ | τις αἰ | πεῖα | Προ | ποντίδος | ξνδοθι | νῆσος |
 aber eine steil drinnen

[937] τυτθὸν ἄ | πό Φρυγί | ης πολυ | ληίου | ῥηπί | ροιο |
 ein wenig von phrygischen getreide reichen

[938] εἰς ἄ | λα κεκλιμέ | νη, ὅ | σον τ' ἐ | πι μύ | ρεται | ἰσθμὸς |
 in geneigt seiend, so weit ja

[939] χέρσω ἐ | πιπρη | νῆς κατα | ειμένος · ἐν δέ | οἱ ἀ | κται |
 vornüber geneigt hin gelagert in aber ihr

[940] ἀμφί | δου μοι, κείν | ται δ' ὑ | πέρ ὕ |δατος | Αἰσῇ | ποιο. |
 beiderseits liegend, aber über

[941] Ἄρκτων μιν καλέ | ουσιν ὁ | ρος περι | ναιετά | οντες ·
 es rings um wohnend

[942] καὶ τὸ μὲν ὑ | βρι | σταί τε καὶ ἄ | γριοι | ἐνναί | ουσιν |
 und das zwar übermütige und auch wilde

[943] Γηγενέ | ες, μέγα | θαῦμα πε | ρικτιό | νεσσιν | ἰδέσθαι. |
 groß

[944] ἕξ γὰρ ἐ | κάστω | χεῖρες ὑ | πέρβιοι | ῥερέ | θονται, |
 sechs denn jedem über mächtig

[945] αἱ μὲν ἄ | πό στιβα | ρῶν ὥ | μων δύο, | ται δ' ὑ | πέ | νερθεν |
 die zwar von kräftigen zwei, die aber darunter

[946] τέσσαρες αἰ | νοτά | τησιν ἐ | πι πλευ | ρῆς ἀ | ρα ρυῖαι. |
 vier mit schrecklichsten auf angefügt seiend.

[947] ἰσθμὸν δ' αὖ | πεδί | ον τε Δο | λίονες | ἀμφενέ | μοντο |
 aber wieder und

[948] ἄνδρες · ἐν δ' ἥ | ρως Λι | νήιος | υῖος ἄ | νασσεν |
 in aber des Lineus

[949] Κύζικος, ὃν κού | ρη δί | ου τέκεν | Εὐσώ | ροιο |
 den des göttlichen

[950] Αἰνῇ | τη. τοὺς δ' οὐ | τι καὶ ἔκπα | γλοί περ ἐ | όντες |
 jene aber nicht auch sehr furchtbare doch seiend

[951] Γηγενέ | ες σί | νοντο, Πο | σειδά | ωνος ἀ | ρωγή ·

[952] τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολιόνες ἐκγεγαῶτες.
 dessen denn die ersten entsprungen seiend.

[953] ἔνθ' Ἀργῷ προὔτυπεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 dort sich beeilend

[954] Θρηκίοις, Καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
 thrakischen, schöner aber laufend.

[955] κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 dorthin auch kleinen gelöst habend

[956] Τίφους ἐννεσίησιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
 unter

[957] κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἔτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
 bei anderen aber welcher

[958] βριθύν· ἅτ' αὖρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
 schwer· aber jenen ja

[959] Νηλεΐδαι μετόπισθεν ἰάονες ἰδρύσαντο
 später

[960] ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
 welches der Iasonischen in

[961] τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι Δολιόνες ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
 sie aber zusammen und auch selbst

[962] Κύζικος ἀντήσαντες ὅτε στόλον ἠδὲ γένεθλιν
 entgegen gehend als und

[963] ἔκλυον, οἵτινες εἶεν, ἐυξείνως ἀρέσαντο,
 welche auch immer gastfreundlich

[964] καὶ σφεας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας
 und sie weiter vorwärts gehend seiend

[965] ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι,
 in

[966] ἔνθ' οἱ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
 dort die ja Embasi schen

[967] εἰσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίας τ' ἐμελοντο.
 gesetzt habend bei und

[968] δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν
 aber selbst liebliches Mangel habenden

[969] μῆλ' αὖθις ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
und zugleich· ja denn ihm wenn wohl

[970] ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τὸν γε
göttlicher sogleich den ja

[971] μέλιχον ἀντιάαν, μὴ δὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
milde und nicht

[972] ἴσον που καὶ κείνῳ ἐπισταχύεσκον ἱούλοι,
gleich wohl und jenem

[973] οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
und nicht nun noch sich freuend

[974] ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
aber noch ihm in un befleckt

[975] ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
perkotischer entsprossen seiend,

[976] Κλείτη ἐυπλόκαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρός
schön gelockt, die zwar kürzlich seit

[977] θεσπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
mit wunder baren von jenseits.

[978] ἀλλὰ καὶ ὥς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
aber auch dennoch und verlassend und

[979] τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
jenen mit aber von

[980] ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδῖς· ἦτοι ὁ μὲν σφεων
einander aber abwechselnd· freilich der zwar der Ihrigen

[981] πεύθετο ναυτιλίας ἄνυσιν, Περίαν τ' ἐφετμάς·
und

[982] οἱ δὲ περικτιόνων πόλιν καὶ κόλπον ἅπαντα
die aber und ganzen

[983] εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
der weiten nicht zwar weiter hin

[984] ἤϊδει καταλέξαι ἐλδομένους δαῖναι.
begehrenden

[985] ἥοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
aber großen damit auch sie selbst

[986] θηή|σαιντο πό|ρους κεί|νης ἀλός· ἐκ δ' ἄρα τοί γε|
 jener aus aber ja ihnen eben

[987] νῆα Χυ|τοῦ λιμέ|νος προτέ|ρω ἐξήλασαν ὄρμον·|
 des Chytos weiter vor

[988] ἥδε δ' Ἴ|ησονί|η πέφα|ται ὁδός, ἥνπερ ἐ|βησαν·|
 diese aber Iasonische welche eben

[989] Γηγενέ|ες δ' ἐτέ|ρωθεν ἀπ' οὔ|ρεος ἀί|ξαντες|
 aber von der anderen Seite von hervorge sprungen

[990] φράξαν ἀ|πειρεσί|οιο Χυ|τοῦ στόμα νειόθι|πέτρης|
 un endlichen des Chytos unten

[991] πόντιον, οἷά τε θῆ|ρα λο|χώμενοι ξνδον ἐ|όντα·|
 Meer passage, wie auch auf der Lauer liegend innen seiend.

[992] ἀλλὰ γὰρ αὔθι λέ|λειπτο σὺν ἀνδράσιν|ὀπλοτέ|ροισιν|
 aber denn am Ort mit jüngeren

[993] Ἡρακλέ|ης, ὃς δὴ σφι πα|λίντονον αἶψα τα|νύσας|
 der ja ihnen rück gespanntes sogleich gespannt habend

[994] τόξον ἐ|πασσυτέ|ρους πέλα|σε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ|
 immer dichter die aber auch selbst

[995] πέτρας ἀμφι|ρῶγας ἀ|ερτάζοντες ἐ|βαλλον·|
 zwei spaltige empor hebend

[996] δὴ γὰρ που κα|κεῖνα θε|ὰ τρέφεν αἰνὰ πέ|λωρα|
 ja denn wohl und jene schreckliche

[997] Ἥρη, Ζηνὸς ἀ|κοιτις, ἀ|έθλιον Ἥρα κλη|ι·|
 als Kampf aufgabe

[998] σὺν δὲ καὶ ὡ|λλοι δῆθεν ὑ|πότροποι ἀντιό|ωντες·|
 mit aber auch die anderen angeblich zurück kehrend entgegen gehend,

[999] πρίν περ ἀνε|λθέμεναι σκοπ|ήν, ἥπτοντο φό|νοιο|
 ehe doch

[1000] γηγενέ|ων ἥ|ρωες ἀρ|ήιοι, ἥμὲν ὁ|ιστοῖς|
 kriegs mutig, sowohl

[1001] ἥδὲ καὶ ἐγ|χείησι δε|δεγμένοι, εἰσόκε πάν|τας|
 und auch empfangen habend, bis alle

[1002] ἀντιβί|ην ἀ|σπερχές ὁ|ρινομέ|νους ἐδά|ιξαν·|
 wider Gewalt un ablässig an stürmende

[1003] ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
wie aber wann immer lange frisch geschlagen worden

[1004] ὕλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλῳσιν,
der Reihe nach auf

[1005] ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
damit befeuchtet worden starke

[1006] ὥς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
so sie in grau schimmernden

[1007] ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
der Reihe nach, andere zwar in salziges zusammen

[1008] δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθεν
tauchend und aber oben

[1009] χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγίαλοῖο
streckend seiend· jene aber wiederum,

[1010] κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
zwar aber in

[1011] ἄμφω ἄμ' οἷω νοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
beide zugleich und

[1012] ἦρως δ' ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' ἄεθλος,
aber ,als ja ihnen furcht los

[1013] δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
ja dann bei

[1014] λυσάμενοι προτέρωσε διέξ αὐλὸς οἶδμα νέοντο.
gelöst habend weiter vorwärts hindurch

[1015] ἡ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
sie aber den ganzen Tag· nicht zwar ziehender

[1016] νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
noch standhaft, sondern

[1017] ἀντίαι ἀρπάγῃ οπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
entgegen stehende raubend rückwärts bis

[1018] αὖτις ἐϋξείνοισι Δολίοισιν ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
wieder gast freundlichen aus aber ja

[1019] αὐτονοχί· ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη,
selb nächtlich· heilig aber diese noch

[1020] ἧ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
bei welcher herum herbei geeilt seiend

[1021] οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
und nicht jemand sie aufmerksam

[1022] ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνας ἄψ ἀνιόντας
und nicht unter wieder hinauf steigende

[1023] ἤρωας νημερτὲς ἐπήσαν· ἀλλὰ που ἀνδρῶν
genau sondern wohl

[1024] Μακρίων εἶσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλαι.
der Makrier pelasgisches

[1025] τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
daher auch anlegend habend gegen sie selbst

[1026] σὺν δ' ἔλασαν μελίσσας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
mit aber und auch einander

[1027] ὀξεῖη ἴκελοι ῥιπῇ πυρός, ἧ τ' ἐνὶ θάμνοισι
scharfen gleich die auch in

[1028] αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
dürren gefallen seiend in aber

[1029] δεινὸς τε ζαμενὴς τε Δολιόνιῳ πέσε δῆμῳ.
schrecklich und übermächtig und dolionischen

[1030] οὐδ' ὄγε δηιοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
auch nicht er eben über wieder

[1031] οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
heim Braut Gemächer und

[1032] ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τε τραμμένον ἰθὺς ἐοῖο
aber ihn gewandt direkt seines Eigenen

[1033] πλῆξεν ἐπαΐξας στήθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
herzu sprung habend mittlere, um aber

[1034] ὅστέον ἐρραίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεῖς
der aber in gelöst worden

[1035] μοῖραν ἀνέπλησεν· τὴν γὰρ θέμις οὐποτ' ἀλύξαι
dies denn niemals

[1036] θνητοῖσιν· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος.
den Sterblichen· überall aber rings weit

[1037] ὥς τὸν ὀϊόμενον· που ἀδευκέος· ἔκτοθεν ἄτης·
so den meinent wohl des unerfreulichen außerhalb

[1038] εἶναι ἀριστήων· αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν·
der Besten selbst unter

[1039] μαρνάμενον· κείνοισι· πολλεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι·
kämpfend jenen· viele aber

[1040] ἔκταθεν· Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα·
zwar

[1041] ἥδ' ἐ· Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ἀκάστος·
und auch

[1042] Πηλεὺς δ' ἐ· Ζέλυν· εἶλεν ἀρηιθρόν τε Γέφυρον·
aber

[1043] αὐτὰρ ἐ· υμμελίης Τελαμῶν· Βασιλῆα κατέκτα·
aber speer geübte

[1044] Ἴδας δ' αὖ· Προμέα, Κλυτίος δ' Ἰάκινθον ἔπεφνεν,
aber wieder

[1045] Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω· Μεγαλοσσάκεα Φλογίον τε·
aber beide

[1046] Οἰνεΐδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμον ἤα·
aber zu jenen kühnen

[1047] ἥδ' ἐ· καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας·
und auch auch

[1048] ἐννάε·ται τιμαῖς ἥρωσι· κυδαίνουσιν·
heroischen

[1049] οἱ δ' ἄλλοι εἵξαντες ὑπέτρεσαν, ἥύτε κίρκους·
die aber anderen weichend

[1050] ὠκυπέ·τας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι·
schnell fliegende scharenweise

[1051] ἐς δ' ἐ· πύλας ὁμάδω πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς·
in aber

[1052] πλῆτο πόλις· στονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο·
klagenden

[1053] ἥω·θεν δ' ὅλο·ήν καὶ ἀμήχανον· εἰσενόησαν·
bei Morgengrauen aber verderbliche und ratlose

[1054] ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερόν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 beide· verhassten aber gesehen habende

[1055] ἥρωας Μινύας Αἰνυήιον υἷα πάροιθεν
 minyische aineischen vorn

[1056] Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 in und gefallen seiend.

[1057] ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
 aber drei alle klagend, und

[1058] αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιόνης. αὐτὰρ ἔπειτα
 selbst gleichermaßen und aber danach

[1059] τρίς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
 dreimal um ehernen mit herum gewirbelt worden

[1060] τύμβω ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 und

[1061] ἧ θέμις, ἄμ πεδίον λειμώνιον, ξνθ' ἔτι νῦν περ
 welche auf wiesenreiche, wo noch jetzt eben

[1062] ἀγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 dieses auch den Spätgeborenen

[1063] οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλλος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
 auch nicht zwar auch nicht des Verstorbenen

[1064] οὗ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο
 dessen späterhin· aber dazu schlimmeres anderes

[1065] ἥνυσεν, ἀψαμένῃ βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 angefasst habend die aber auch selbst

[1066] νύμφαι ἀποφθιμένῃν ἀλσίδες ὠδύραντο·
 verstorben seiende waldige

[1067] καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
 und ihr von so viel wie zu Boden,

[1068] πάντα τά γε κρήνην τεύξαν θεαί, ἦν καλέουσιν
 alle die ja die

[1069] Κλείτην, δυστήνοιο περικλεῆς οὔνομα νύμφης.
 der Unglücklichen berühmten

[1070] αἰνότατον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξίν
 schrecklichstes ja jenes den dolionischen

[1071] ἀνδράσι | τ' ἐκ Διὸς | ἡμάρ ἐ|πήλυθεν· | οὐδὲ γὰρ | αὐτῶν
und von auch nicht denn ihrer

[1072]	ἔτλη	τις	πάσ	σασθαι	ἐ	δητύος,	οὐδ'	ἐπὶ	δηρὸν
		jemand					auch nicht	über	lange

[1073] ἔξ ἀχέων ἔργοιο μύληφάτου ἐμνώοντο·
aus der Mühle

[1074] ἀλλ' αὐ|τως ἄ|φλεκτα δι|αζώ|εσκον ἔ|δοντες.
aber ebenso ungekochte essend.

[1075] ἔνθ' ἔτι | νῦν, εὔτ' | ἄν σφιν ἐ|τήσια | χύτλα χέ|ωνται
da noch jetzt, wenn wohl ihnen jährliche |

[1076] **Κύζικον** | ἐνναί|οντες ἰ|άνες, |ἔμπεδον |αἰεῖ|
wohnend fest immer

[1077] πανδήμοιο μύλης πελάγους ἐπαλετρεύουσιν.
des gesamten Volkes

[1078] ἐκ δὲ τό|θεν τρη|χεῖαι ἀ|νηέρ|θησαν ἄ|ελλαι|
von aber dorthier rauhe

[1079] ἤμαθ' ὁμοῦ **νύκτας** τε **δυώδεκα**, τοὺς δὲ κατὰ οὐρανὸν
zusammen und **zwölf**, diese aber am Ort

[1080] ναυτίλ|λῃσθαι ἔ|ρυκον. ἐ|πιπλομέ|νῃ δ' ἐνὶ |νυκτὶ
herein kommend seiender aber in

[1081] ἄλλοι | μέν ῥα πᾶ|ρος δεδ|μημένοι | εὐνά|ζοντο
die anderen zwar ja zuvor gebändigt worden

[1082] ὕπνω ἀριστῇ|ες πύμα|τον λάχος· |αὐτὰρ ἄ|καστος|
zuletzt erlanqt habend· aber

[1083] Μόσχος | τ' Ἀμπυκί|δης ἀδι|νὰ κνώσ|σοντας ἔ|ρυντο.
und laut schnarchend

[1084] ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῦ καρήατος Αἰσονίδαο
sie aber ja über blonden

[1085] πωτᾱτ' | ἄλκυο|νὶς | λιγυ|ρῇ | ὀπὶ | θεσπί|ζουσα |
mit heller weissagend

[1086] λήξιν ὁρίνομέ|νων ἀνέ|μων· συνέ|ηκε δὲ |Μόψος
der aufgewühlten aber

[1087] ἀκταί|ης ὄρ|νιθος ἐ|ναίσιμον ὅσσαν ἀ|κούσας.
der Küsten günstige gehört habend.

[1088] καὶ τὴν μέν θεός αὐτίς ἀπέτραπεν, ἶζε δ' ὕπερθεν
und sie zwar wieder aber oben

[1089] νηίου ἀφλάστοιο μετήορος ἀίξασα.
des Schiffes hoch oben auf springend.

[1090] τὸν δ' ὄγε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴων.
den aber er eben geneigt seienden weichen in

[1091] κινήσας ἀνέγειρε παρὰσχεδόν, ὥδ' ἑξείπεν.
bewegend nahe bei, so und

[1092] Ἀἰσονίῳ, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
dich dies heiligtum hinein gehend

[1093] Δινδύμου ὀκρίῳ ἐνθρονον ἰλάξασθαι
steil ragenden wohl thronende

[1094] μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄλλαι
der all der Seligen· aber

[1095] Ζαχρηεῖς· τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
sehr heftige· solche denn ich soeben

[1096] ἀλκυόνος ἀλγίης, ἣ τε κνώσσοντος ὕπερθεν
des Meeres, die auch des Schlummernden oberhalb

[1097] σεῖο πέριξ τὰ ἑκαστα πῖφαισκομένη πεπότῃται.
deiner ringsum die jeweiligen offenbarend

[1098] ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε θάλασσά τε νειόθι τε χθών
aus denn von ihr auch auch unten auch

[1099] πᾶσα πεπείρανται νιφόν θ' ἔδος Οὐλύμποι·
alles schneeig und

[1100] καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνῃ,
und ihr, wenn aus großen

[1101] Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὥς δ' ἐκὼν ἄλλοι
selbst so aber auch andere

[1102] ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.
unsterbliche Selige gewaltige

[1103] ὥς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαίοντι.
so ihm aber willkommene hinein hörenden.

[1104] ὦρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ' ἐταίρους
aber aus erfreut· aber

[1105] πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τὲ σφισιν ἐγρομένοισιν
 alle antreibend, und auch ihnen erwachten

[1106] Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.

[1107] αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
 sogleich aber Jüngere zwar von getrieben habend

[1108] ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὖρεος ἄκρην.

[1109] οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 sie aber denn gelöst habend der Heiligen aus

[1110] ἦρεσαν ἐς λιμένα Θρηίκιον· ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ
 in thrakischen· wohl aber auch selbst

[1111] βαῖνον, παυροτέρους ἐτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
 weniger in verlassend.

[1112] τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ καὶ πᾶσα περαίη
 diesen aber makrische und ganze Gegenküste

[1113] Θρηικίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προφαίνεται ἰδέσθαι.
 der Thrakien in eigenen

[1114] φαίνεται δ' ἡρόεν στόμα βοσπόρου ἡδὲ κολῶναι
 aber nebelig und

[1115] Μυσία· ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο
 mysische· aus aber anderer

[1116] ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήιον Ἀδρηστείης.
 und auch Nepeisch

[1117] ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στόπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλη,
 aber etwas starkes holz genährt

[1118] πρόχτυ γεράνδρουν· τὸ μὲν ἔκταμον, ὅφρα πέλοιτο
 bis zur Wurzel greisen baum artig· dieses zwar damit

[1119] δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
 berg lichen heiliges aber

[1120] εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὄκριντι κολῶνῳ
 ordentlich, und ja ihn auf steil ragendem

[1121] ὕδρυσαν φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτησιν,
 über dacht den höchsten,

- [1122] αἶ ρά τε πασάων πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
die ja auch aller über aller höchsten
- [1123] βωμὸν δ' αὖ χέραδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
aber wieder um aber
- [1124] στεψάμενοι δρυῖνοισι θυηπολίδης ἐμέλοντο
um kränzt habend eichenen
- [1125] μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες,
dindymische viel herrschende anrufend,
- [1126] ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα Κύλληνόν τε,
ansässig der Phrygien, und zugleich auch,
- [1127] οἱ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
die allein der Vielen und Beisitzer
- [1128] μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασιν
idakischen so viele
- [1129] δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, οὓς ποτε νύμφη
Idäischen kretischen, welche einst
- [1130] Ἀγχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρησιν
diktaischen auf mit beiden
- [1131] δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν.
gefasst habend oaxidischen
- [1132] πολλὰ δὲ τήνγε λιτῆσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
viele aber dies eine
- [1133] Λίσονιδος γουινάζετ' ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν
dar übergießend heiligen
- [1134] αἰθομένους· ἄμυδιδι δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῆ
brennenden zugleich aber Jünglinge
- [1135] σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
hüpfend bewaffneten
- [1136] καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωῆ
und damit wohl
- [1137] δύσφημος πλάζοιτο δι' ἡέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
unheil voll durch die noch
- [1138] κηδεῖη βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐσαιεῖ
von da immerdar

[1139] ῥόμβῳ καὶ τυπᾶνῳ ῥεῖν Φρύγες ἰλάσκονται.
und

[1140] ἡ δέ που εὐαγγέλισσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
die aber wohl frommen auf

[1141] ἀνταίῃ δαίμων· τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
günstige die aber passenden

[1142] δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
zwar gossen unzahlbar, um aber

[1143] αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποιήσ.
selbst tätig zarter

[1144] θῆρες δ' εἰλυοὺς τε καὶ τὰ ξυλόχους τε λιπόντες
aber zottige auch durch auch verlassen habend

[1145] οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
wedelnd sie aber auch ein weiteres

[1146] θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὐτι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
da keineswegs zuvor

[1147] Δίνδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτῶς
aber ihnen damals des Durstes ebenso

[1148] ἐκ κορυφῆς ἀλλήκτον· ἱησονίην δ' ἐνέπουσιν
aus unablässig· iasonisch aber

[1149] κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
jenes trinkbares Umwohner später.

[1150] καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεῶς θέσαν οὖρεσιν Ἄρκτων,
und damals zwar um

[1151] μέλποντες ῥεῖν πολυπότιαν· αὐτὰρ ἐς ἡῶ
singend viel herrschende· aber zur

[1152] ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
nachdem geendet haben

[1153] ἔνθ' ἕρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
dort jeden der Besten

[1154] ὅστις ἀπολήξειε πανύστατος· ἀμφὶ γὰρ αἰθῆρ
wer aller letzter. um denn

[1155] νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὗνασε πόντον.
windstill hinab aber

[1156] οἱ δὲ γαλῆναίῃ πίσυνοι ἐλάσκον ἐπιπρὸ
 sie aber bei Stille zu vertrauend vorwärts

[1157] νῆα βίῃ· τὴν δ' οὐ κε διέξ αλὸς αἴσουσαν
 dieses aber nicht wohl hindurch eilend

[1158] οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
 auch nicht sturm schnelle

[1159] ἔμπηξ δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηεσιν αὔραις,
 dennoch aber des auf wallenden mit sehr heftigen

[1160] αἶ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἡρέεθονται,
 die eben aus unter klaren

[1161] τειρόμενοι καὶ δὴ μετελώφειν· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 leidend seiend und ja aber der diese eben

[1162] πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 zusammen mühende seiende

[1163] Ἡρακλῆης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
 aber gefügte seiende

[1164] ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο
 aber als ja verlangt habend

[1165] ῥυνδακίδας προχοᾶς μέγα τ' ἥριον Αἰγαίωνος
 ryndakische groß und

[1166] τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορώντες,
 ein wenig unter weg hinschauend seiend,

[1167] δὴ τότε· ἀνοχλίζων τετρηχότος οἴδατος ὀλοκοῦς
 ja damals auf rüttelnd des auf gerauten

[1168] μεσσοῦθεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
 aus der Mitte aber ein anderes zwar er selbst

[1169] ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
 mit beiden haltend seiend schräg, ein anderes aber

[1170] κλύζε παλirroθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἔξετο σιγῇ
 mit zurück strömenden tragend seiend. hinauf aber

[1171] παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεον ἡρεμέουσai.
 spähend seiend· denn ungewohnt ruhend seiend.

[1172] ἦμος δ' ἀγρόθεν εἴσι φυτοσκάφος ἧ τις ἀροτρεὺς
 wenn aber vom Feld oder irgendein

[1173] ἀσπασίως εἰς αὐτὴν ἐήν, δόρποιο χατίζων,
freudig in die eigene, begehrend seiend,

[1174] αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
am Ort aber in ab genutzte seiend

[1175] αὐσταλέος κούρησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
ausgetrocknet ab geriebene und auch

[1176] εἰσορόων κακὰ πολλὰ ἐῆ ἡρήσατο γαστρί·
hin blickend seiend viele dem eigenen

[1177] τῆμος ἄρ' οἷ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἥθεα γαίης
da ja sie eben der Kianis

[1178] ἄμφ' Ἀργανθῶνειον ὄρος προχοᾶς τε Κίοιο.
um Argantheon und

[1179] τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοῖ φιλότητι κινόντας
die zwar gastfreundlich gekommen seiende

[1180] δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἥιά τ' ἐσφιν
jener und ihnen

[1181] μῆλά τε δευομένοισι μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλισαν.
und den Mangel Habenden und un zähliges

[1182] ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαῖν
dort aber danach die zwar die anderen aber Bett

[1183] φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
un zählig geerntet habend,

[1184] στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον·
die aber um

[1185] οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντο τε δαῖτα,
die aber mischend seiend, auch

[1186] Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
dem Embasius opfernd seiend unter

[1187] αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
aber er welchen gut befohlen habend

[1188] βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὥς κεν ἐρετμόν
ja in damit wohl

[1189] οἷ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
ihm selbst handlich

[1190] εὖρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
dann irre gegangen seiend, weder irgendein vielen

[1191] ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
belastet werdend noch und sehr üppig wachsend,

[1192] ἀλλ' οἷον ταναΐης ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
sondern wie der hoch ragenden

[1193] τόσση ὁμῶς μῆκος τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
so groß gleichermaßen und auch in

[1194] ῥίμφα δ' οἰστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
schnell aber Pfeil behälter zwar auf

[1195] αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδω δ' ἀπὸ δέρμα λέοντος.
den selben aber von

[1196] τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
diese aber der da mit erz schwerer geschüttelt habend

[1197] νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στόπος ἔλλαβε χερσίν,
von unten mit beiden um

[1198] ἠγορέη πίσυρος· ἐν δὲ πλατὺν ὤμον ἔρεισεν
vertrauend· in aber breiten

[1199] εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ βαθύρριζόν περ ἐοῦσαν
gut über getreten habend· vom Boden aber tief wurzelnd doch seiend

[1200] προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
fest verwachsen mit den selben

[1201] ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστόν νεός, εὔτε μάλιστα
wie aber wenn immer unvermutet sobald am meisten

[1202] χειμερὶν ὅλοοιο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
winterlich des verderblichen

[1203] ὑπόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰίξ
von oben an prallend seiend schnell

[1204] αὐτοῖσι σφηνέσσιν ὑπὲρ προτόνων ἐρύσεται·
mit denselben unter weg

[1205] ὥς ὄγε τὴν ἡεῖρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς
so der da diese zugleich aber hinauf und

[1206] δέρμα θ' ἐλὼν ῥοπάλόν τε παλίσσυτος ὤρτο νέεσθαι.
und genommen habend auch eilends

[1207] τόφρα δ' ὕλας χαλκή σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμίλου
 inzwischen aber mit ehernem zusammen abseits

[1208] δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέ οἱ ὕδωρ
 heiligen damit wohl ihm

[1209] φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 ab geschöpft habend zum Abend essen, andere auch alles

[1210] ὅτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσειεν ἰόντι.
 rasch gemäß dem Gehenden.

[1211] δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἥθεσιν αὐτὸς ἐφερβεν,
 ja denn ihn solchen in selbst

[1212] νηπίαχον τὰ πρῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 kindlich die ersten aus weg geraubt habend,

[1213] δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσι ἐπεφεν
 des edlen den in

[1214] νηλεὶ ὥς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
 unerbittlich, um des Ackerbesitzers entgegen gehend seienden.

[1215] ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
 freilich der zwar

[1216] Θειοδάμας ἀνίη βεβλημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 getroffen seiend· aber der jenen eben

[1217] βοῦν ἀρότην ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 nicht wollenden.

[1218] ἔτετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
 denn

[1219] λευγαλέην, ἐπεὶ οὐτι δίκης ἀλέγοντες ἐναίον.
 elenden, da keineswegs achtend seiend

[1220] ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
 aber dies zwar fern wohl

[1221] αἶψα δ' ὃ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
 sogleich aber der ja welche

[1222] πηγὰς ἀγχίγυοι περιναίεται. οἱ δέ που ἄρτι
 nah Nachbarn diese aber wohl soeben

[1223] νυμφάων ἵσταντο χοροί· μέλε γάρ σφισι πάσαις,
 denn ihnen allen,

[1224] ὅσαι κεῖσ' ἐρατὸν νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
so viele wie dort lieblich

[1225] Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
nächtlichen stets

[1226] αἱ μὲν, ὅσαι σκοπιᾶς ὀρέων λάχον ἢ καὶ ἐναύλους,
die zwar, welche auch immer oder und

[1227] αἶγε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
diese eben zwar wald hütende von ferne

[1228] ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
die aber soeben schön strömenden

[1229] νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
wasser reich· den aber nahe

[1230] κάλλει καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
und süßen errötend seienden

[1231] πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
hin zu denn ihm zwei hörnige aus leuchtend

[1232] βάλλε σεληναίη. τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησεν
sie aber

[1233] Κύπρις, ἀμχανίη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
aber kaum

[1234] αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόῳ ἐνὶ κάλπιν ἔρριπεν
aber er ja sobald die ersten in

[1235] λέχρις ἐπιχρίμφθεις, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
quer gestriffen worden, rings aber unsagbar

[1236] χαλκὸν ἐς ἡγήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἢ γε
in hallenden getragen werdenden, sofort aber sie eben

[1237] λαὶον μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν
den linken zwar von oben auf

[1238] κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
begehend weich mit der rechten aber

[1239] ἀγκῶν' ἔσπασε χειρί, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
in die mittlere aber

[1240] τοῦ δ' ἥρωος ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἐταίρων
des aber schreiend seienden allein

[1241] Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου,
 gehend weiter vor

[1242] δέκτο γὰρ Ἴηρα κλῆα πελώριον, ὁππόθ' ἵκοιτο.
 denn gewaltigen, wann immer

[1243] βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδόν, ἥύτε τις θῆρ
 aber eilend nahe, wie wenn jemand

[1244] ἄγριος, ὃν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων,
 wild, den ja auch von weitem

[1245] λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυσεν
 aber glühend auch nicht

[1246] ποίμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
 vorher denn selbst in

[1247] ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν·
 er aber stöhnend unsagbar, bis

[1248] ὥς τότε ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χώρον
 so damals ja stark um aber

[1249] φοῖτα κεκληγῶς· μελέῃ δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
 gerufen habend· elend war aber

[1250] αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὥρτο δίεσθαι,
 sogleich aber gezogen habend großes

[1251] μήπως ἢ θήρεσσιν ἔλῳρ πέλοι, ἢέ μιν ἄνδρες
 damit nicht etwa oder oder ihn

[1252] μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληίδ' ἐτοίμην.
 allein seienden aber bereit.

[1253] ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἴηρα κλῆϊ
 da ihm auf

[1254] γυμνὸν ἐπαΐσων παλάμη ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
 bloß eilend wohl aber ihn

[1255] σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
 eilenden nach durch sofort aber

[1256] ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν·
 jammervollen, beschwert seiend

[1257] δαιμόνι ἐ, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
 verhaszen Kummer aller erste

[1258] οὐ γὰρ Ὑλας κρήνηνδε κιῶν σόος αὖτις ἰκάνει.
 nicht denn zur Quelle gehend heil wieder

[1259] ἀλλὰ ἐλθὼν στήρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
 sondern ihn heran gedrängt habend

[1260] ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.
 oder ich aber des Schreienden

[1261] ὥς φάτο· τῷ δ' αἰοῦντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 so ihm aber hörenden an reichlich

[1262] κήκλειν, ἐν δὲ κελαϊνὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέειν αἶμα.
 in aber dunkel unter

[1263] χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 zornig aber zu Boden auf aber

[1264] τὴν θέεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσῶντα.
 diese worauf ihn stürzend eilenden.

[1265] ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
 wie aber wenn irgendein auch getroffen

[1266] πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῶν
 auch verlassen habend und auch nicht

[1267] οὐδ' ἀγγέλης ὅθεται, πρήσει δ' ὁδόν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
 auch nicht aber bald un rastig,

[1268] ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰείρων
 ein andermal aber stehend, und über breiten erhebend

[1269] ἦσιν μύκημα, κακῶ βεβωλημένος οἷστρω·
 von üblem getroffen

[1270] ὥς ὅγε μαιμῶων ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλεν
 so der da rasend bald zwar schnelle

[1271] συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλλήγων καμάτοιο
 unaufhörlich, bald aber wieder ablassend

[1272] τῇλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 fern durchdringend mit großer

[1273] αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστήρ
 sogleich aber oberste

[1274] ἥψος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὥκα δὲ Τίφυς
 des Morgens, aber rasch aber

[1275] ἐσβαί|νειν ὁρό|θουνεν, ἐ|παύρε|σθαί τ' ἀνέ|μοιο.
auch

[1276] οἱ δ' εἴ|σβαινον ἄ|φαρ λελι|ημένοι· ὕ|ψι δὲ νηὸς|
sie aber sofort verlangend· hoch aber

[1277] εὐ|ναί|ας ἐρύ|σαντες ἀ|νεκρού|σαντο κά|λωας.
gezogen habend

[1278] κυρτῶ|θη δ' ἀνέ|μω λί|να μεσσό|θι, τῇ|λε δ' ἀπ' ἀκτῆς|
aber mittig, weit aber von

[1279] γηθό|συ|νοι φορέ|οντο πα|ραὶ Ποσι|δήιον ἄ|κρην.
froh entlang Poseidonische

[1280] ἦ|μος δ' οὐρανό|θεν χαρο|πῇ ὑπο|λάμπεται ῥῶς|
als aber vom Himmel leuchtend

[1281] ἐκ περά|της ἀνι|οῦσα, δι|αγλαύ|σουσι δ' ἀ|ταρποί,
aus aufsteigend, aber

[1282] καὶ πεδί|α δροσό|εντα φα|εινῇ λάμπεται αἴ|γλη,
und tau feuchte mit heller

[1283] τῇ|μος τοὺς γ' ἐνό|ησαν ἀ|ιδρεί|ησι λι|πόντες.
dann jene ja verlassen habend.

[1284] ἐν δέ σφιν κρατε|ρὸν νεῖ|κος πέ|σεν, ἐν δὲ κο|λῳὸς|
in aber ihnen starkes in aber

[1285] ἄ|σπετος, εἰ τὸν ἄ|ριστον ἀ|ποπρολι|πόντες ἔ|βησαν
unsagbar, wenn den besten vollständig zurückgelassen habend

[1286] σφωιτέ|ρων ἐτά|ρων. ὁ δ' ἀ|μηχανί|ησιν ἀ|τυχθεῖς
der eigenen der aber unglücklich getroffen worden

[1287] οὔτε τι τοῖον ἔ|πος μετε|φώνεεν, οὔτε τι τοῖον
weder etwas derartiges noch etwas derartiges

[1288] Αἰσὸν|ίδης· ἀλλ' ἦ|στο βα|ρεῖη νειό|θεν ἄ|τη
aber schwer von unten her

[1289] θυμὸν ἔ|δων· Τελα|μῶνα δ' ἔ|λεν χόλος, ὥ|δέ τ' ἔ|ειπεν·
essend· aber so ja

[1290] ἦ|ς αὖ|τως εὖ|κληλος, ἐ|πεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦ|εν
so ruhig, da ja dir

[1291] Ἦρα|κλῆα λι|πεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆ|τις ὄ|ρωρεν,
deiner aber außerhalb

[1292] ὅφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ,
damit das jenes über nicht dich

[1293] αἶ κε θεοὶ δῶ ὠσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
wenn wohl zurück kehrend heimwärts

[1294] ἀλλὰ τί μύθων ἥδος; ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
aber was da auch fern

[1295] εἴμι τε ὧν, οἱ τόνγε δόλον συνετεκτήναντο.
deiner, die den eben

[1296] ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
so, und in die beiden aber ihm

[1297] ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὥς ἰνδάλοντο.
funkenhell rasenden wie

[1298] καὶ νύ κεν ἄψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο
und nun wohl wieder zurück der Mysier auf

[1299] λαῖτμα βιησάμενοι ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν,
erzwingend habend und unablässiges

[1300] εἰ μὴ Θρηκίῳ δὺν υἷες Βορέαο
wenn nicht thrakischen zwei

[1301] Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσιν,
mit harten

[1302] σφέτλιοι· ἦ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἐπλετ' ὀπίσσω
erbarmungslose· ja doch ihnen verhasste später

[1303] χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
von der ihn

[1304] ἄθλων γὰρ Πελίῳ δεδουπότος ἄψ ἀνιόντας
denn befohlen wordenen wieder hinauf gehenden

[1305] τήνῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
jenem in beid strömigen und

[1306] ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δὺν καθύπερθεν ἔτευξεν,
um sie, und zwei oben darüber

[1307] ὧν ἐτέρῃ, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
deren die eine, über mäßig

[1308] κίνυται ῥήχεντος ὑπὸ πνοιῇ βορέαο.
dröhnenden unter

[1309] καὶ τὰ μὲν ὥς ἢ μελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
und dies zwar so nach

[1310] τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλδς ἐξεφάνθη,
diesen aber brausenden

[1311] Νηρήος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
göttlichen viel kundiger

[1312] ὕψι δὲ λαχνῇ ἐν τε κάρη καὶ στήθε' αἶείρας
hoch aber zottiges auch und empor gehoben habend

[1313] νειόθεν ἐκ λαγόνων στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
unten her aus kräftigen

[1314] νηίου ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν·
des Schiffes und den Eilenden·

[1315] 'τίπτε παρὲκ μεγάλιοι Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
'weshalb neben außerhalb großen

[1316] Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
dreisten

[1317] Ἄργεϊ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆι
in Argos ihm dem übermütigen

[1318] ἐκπλήσαι μογέοντα δωδεκά πάντας ἀέθλους,
mühenden zwölf alle

[1319] ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
aber bei Unsterblichen am selben Tisch, wenn auch noch wenige

[1320] ἐξανύσῃ τῷ μὴ τι ποθὴ κείνοιο πελῆσθω.
daher nicht irgendeine jenes

[1321] αὐτῶς δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίριοι
ebenso aber wieder an

[1322] πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῆς ἄστυ καμόντα
den Mysiern sehr berühmte müde geworden habend

[1323] μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
in un begrenzten

[1324] αὐτὰρ ὕλαν φιλότητι θεῶ ποιήσατο νύμφη
aber

[1325] ὃν πόσιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
den so wie ja um dessen willen ab geirrt worden seiend

- [1326] ἦ, καὶ κῦμ' ἀλί·αστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·
so, und un überwindliche unten durstig geworden seiend·
- [1327] ἀμφὶ δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
um aber ihm auf gewühlt werdendes
- [1328] πορφύρεον, κοίλῃν δὲ δι' ἐξ ἀλὸς ἔκλυσε νῆα.
purpurn, hohle aber hindurch
- [1329] γήθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐβέβηκει
aber der aber eilends
- [1330] Αἰακίδης Τελαμών ἐς Ἰήσωνα, χεῖρα δὲ χειρὶ
zu aber
- [1331] ἄκρην ἀμφιβάλων προσηπτόξατο, φώνησέν τε·
äußerste umgeworfen habend und·
- [1332] Ἄισονίῃ, μή μοί τι χολώσεται, ἀφραδίῃσιν
nicht mir irgendetwas
- [1333] εἴ τί περ ἁσάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος εἶλεν ἐνισπεῖν
wenn etwas ja wegen denn mich
- [1334] μῦθον ὑπερφιάλόν τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοισιν
über mütiges und auch maß loses, aber
- [1335] δώομεν ἀμπλακίην, ὥς καὶ πάρος εὐμένεοντες·
wie auch früher wohl gesinnt seiend·
- [1336] τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
den aber wiederum verständig
- [1337] ὦ πέπον, ἦ μάλα δὴ με κακῷ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
'o ja sehr doch mich mit schlimmem
- [1338] φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
gesagt habend in diesen allen eines nutzlosen
- [1339] ἔμμεναι· ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
aber nicht gewiss dir un freundlichen
- [1340] πρὶν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μῆλων,
ehe ja versöhnt worden seiend· da nicht um
- [1341] οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
auch nicht um erbittert seiend
- [1342] ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός· ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
sondern um aber dir dich auch einem anderen

[1343] ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτέ, δηρίσασθαι.
um mich, wenn solches jemals,

[1344] ἦ ῥα, καὶ ἄρθμηθέντες, ὅπῃ πάρος, ἐδριόωντο.
so ja, und versöhnt worden seiend, wohin zuvor,

[1345] τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
die beiden aber der zwar bei den Mysiern

[1346] μέλλεν ἐπώνυμον ἄστρῳ πολισάμενος ποταμοῖο
nach ihm benannt gründet habend

[1347] Εἰλατίδης Πολύφημος· ὃ δ' Εὐρυσθέης ἀέθλους
der aber

[1348] αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
wieder gehend seiend aber

[1349] Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅππότε μή οἱ
mysische nahe bei, wann auch immer nicht ihm

[1350] ἦ ζωοῦ εὖροιεν ὕλα μόρον, ἢ ἔθανόντος.
oder des Lebenden oder des Toten.

[1351] τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
dessen aber ausgewählt habend die Besten

[1352] υἱέας ἐκ δῆμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσαντο,
aus und

[1353] μήποτε μαστεύοντες ἀπολήξιν καμάτοιο.
keinesfalls je suchend seiend

[1354] τούνεκεν εἰσέτι νῦν περ ὕλαν ἐρέουσι Κιανοί,
des wegen noch jetzt jetzt eben

[1355] κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐυκτιμένης τε μέλονται
wohl gebauten und

[1356] Τρηχίλος. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
eben denn ja an diesem selben Ort

[1357] οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
welche ihm von dort

[1358] Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
aber ganz täglich und ganzer

[1359] λάβρος ἐπιπνέων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
heftig auf wehend seiend· doch auch nicht bis zu klein wenig

[1360] ἡοῦς | τελλομένης, | οἱ | δὲ | χθονὸς | εἰσανέχουσιν |
auf gehend seiender, sie aber hinein tragende

[1361] ἀκτῆν | ἐκ κόλποιο | μάλ' | εὐρεῖαν | ἐσιδέσθαι |
aus sehr weit ausgedehnte

[1362] φρασσάμενοι, | κὼπῃσιν ἅμ' | ἡερίῳ | ἐπέκελσαν. |
beraten habend, zugleich mit